

Vol. 19.

No. 9.

சுமலகமுகம்

The Flower of Carmel

புதிதானபதி.

September 1921.

വിഷയ വിവരണിക.

1.	ഭംഗമം.	പേജ്.
	ശ്രീമാൻ തെങ്ങാമുളിപ്പാട്ടരിസ്സു മേലിട.	183
2.	മലകൾ സഭയും മൈലാപ്പുരയും.	183
	വെ. മോദൻ ബുള്ളർഡ് സി. ഡി.	
3.	വ്യാകുലക്കുറുപ്പുള്ള പ്രത്യേക വരങ്ങൾ.	187
4.	മതവിശ്വാസം.	188
	ദിവ്യശ്രീ നടുവള്ളിക്കൽ താക്കോപ്പു കത്തനാർ.	
5.	കൊച്ചുമേരി. (പട്ടം)	189
	മോദൻ മേരി മോദൻ.	
6.	ഇതല്ലായാസതു സഭ?	191
	വെ. മോദൻ മേലപ്പു വെള്ളരിങ്ങാട്ട്.	
7.	അപ്രത്യോജിക പാട്ടുവെളം.	195
	ശ്രീമാൻ വടീൻ മേ. മേ. മേ. മേ. മേ.	
8.	കുടുംബനാഥയുടെ കണ്ണുകൾക്കൽ.	197
	സ്വന്തം കൊച്ചുമേരി.	
9.	പരിശുദ്ധ വ്യാകുലമാരാവ്. (പട്ടം)	200
	നമ്മുടെ യുവകവികൾ.	
10.	തിരുഹൃദയ പൊതുനിരോധം.	201
11.	പുസ്തകലിപായം.	202
12.	കുറിപ്പുകളും വർത്തമാനങ്ങളും.	204
13.	വഞ്ചനം. പരസ്യങ്ങൾ.	206

ഇതു വായിക്കുന്നതെന്തിനുള്ളതാ?

വരിക്കാക്കുപ്രത്യേകവിജ്ഞാപനം

..... നമ്പർ വരിക്കാരനായ അവിടുന്ന് "കുടുംബ കസേര" വക
 അടുപ്പിരുന്ന സംഖ്യ മാസംകൊണ്ടു തീർന്നിരിക്കുന്നു. അ
 ഞ്ഞതെ വരിപ്പണം ഉടനെ അയച്ചുതരികയോ, അല്ലാത്തപക്ഷം അവിടുത്തെ
 ബില്ലവിമർശൻ അടുത്ത ലക്കം മാസിക വി. പി. അയക്കുന്നതു സഭയും സീക്കരി
 കയ്യാ വെച്ചാറാകുന്നു.

നാട്ടിലെങ്ങുമുള്ള പത്രങ്ങളും മാസികകളും വരിസംഖ്യ വർദ്ധിച്ചിട്ടും 'ക
 സേര' ഒരു രൂപയ്ക്കുതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി വരുന്ന സംഗതി ഞങ്ങളുടെ മാത്ര വ
 റിക്കർ വിശ്വരിക്കയില്ലെന്നും, ഈ നിഷ്കാര-സംഖ്യ അനാവശ്യ നഷ്ടങ്ങൾക്കു ഇട
 വരുത്താതെ മുന്പോഴെത്തന്നെ തെങ്ങാമുളിപ്പാട്ടരിസ്സു മേലിട പൂർണ്ണമായി
 വിശ്വസിക്കുന്നു. അയച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഒന്നിന്നൊന്നു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതു്. അതിനാ
 ഡി. പി. മടക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ വരിക്കാരുടെ വി. പി. ചാർജ്ജ് അവരുടെ വരിപ്പ
 നത്തോടു വേരതു കണക്കാക്കാതെ നില്ക്കുന്നതില്ല. മാസിക-കിട്ടാത്ത വിവരം, മേ
 ള്ചിലാസമാറം മുതലായവ അതാതുമാസം ൧൭-ാംനമ്പർക്കും ഇവിടെ അറിയിക്കേ
 ണ്ടതാണ്. എല്ലാ ഏഴുതുകയ്ക്കുകിട്ടിലും അവനവന്റെ മേൽവിലാസത്തോടു കൂടെ
 കാണുന്ന റജിസ്റ്റർ നമ്പർകൂടി എഴുതിയിരിക്കുന്നവേക്കും. മാണേജർ,

പുസ്തകം ൧൯. ൧൯൨൧ സെപ്റ്റംബർ. ലക്കം ൯.

മംഗളം.

താരം നൽ 'പ്പെരുമിൻ' നടുക്കിലുദയം ചെയ്യുലമാകുന്ന പോ-
രാണ്ടിടമുദിക്കുവാനരുണനപ്പോൽ ലോകരക്ഷാത്ഥമായ്
താരശ്രീ മിശിഹായ്ക്കു മുമ്പാകിയെ പ്രാപിച്ച മയ്യാഞ്ചികേ,
താരഞ്ചും പ്രയതേ, കനിഞ്ഞടിയനെക്കൂടിക്കടാക്കിക്കണേ!

തെങ്ങുംമുട്ടിൽ വറുശീസ് മാപ്പിച്ച.

മലങ്കരസഭയും മൈലാപ്പുരും.

***** പ്രാ *****

മീനകാലം മുതൽക്കു കേ
രളീയ സുറിയാനിക്കാരെ
മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പലേ രാ
ജകീയ സ്വാതന്ത്രാധികാര
ങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ അധികാര
ങ്ങൾ അവർ ലഭ്യമായതു മൂന്നാം ശതാ
ബ്ദത്തിന്റെ അറുനാലാമത്തെ കേരളത്തെ
ഭരിച്ചിരുന്ന വിരരാഘവചക്രവർത്തിയുടെ
കാലം മുതൽക്കാണ്. ടി. ചക്രവർത്തിയി
ൽ നിന്നു അക്കാലത്തെ മെത്രാൻ സി
ദ്ധിച്ചിരുന്ന ഈ അധികാരങ്ങൾ പിന്തു
ടർച്ചാവകാശം മൂലം പിൻഗാമികളായ
മെത്രാന്മാരും അനുഭവിച്ചുപോന്നിരുന്നു.
ഈ അധികാരപ്രകാരം കൊലക്കുറ്റമൊ
ഴികെ, ക്രിമിനാൽ സംബന്ധമായും സി
വിൽസംബന്ധമായുമുള്ള സകലകാര്യങ്ങ
ളിലും മെത്രാൻ സ്വന്ത ജനസമൂഹത്തി
ന്റെ വിധികർത്താവായിരുന്നു. മൂന്നാം ശ
തവർഷത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ സബറീശോ
എന്ന ഒരു കേരളീയ മെത്രാനാണു കേര
ളീയരെ ഭരിച്ചിരുന്നത്. ഇദ്ദേഹം സ്ഥാ
നരൂപി ചക്രവർത്തിയുടെ അനുമതിയോടെ

തന്റെ അധികാരസീമയിൽപ്പെട്ട കൊ
ല്ലത്തെ തരിസാപള്ളിക്കു ഒരു താമ്റശാ
സനം മൂലം സമുദതീരത്തോടു തൊട്ടുകി
ടന്ന ഒരു ചെറിയ പ്രദേശത്തെ പാരി
തോഷികമായി നൽകുകയും, അതിലുൾ
പ്പെട്ടിരുന്ന കുടികൾ ടി. പള്ളിക്കു അ
വശപ്പെട്ടിരുന്ന ഊഴിയങ്ങൾ ചെയ്തു
കൊടുക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട നിശ്ചയങ്ങൾ
ചെയ്തും, തന്റെ സംബന്ധികൾക്കു
യും ടി. വസ്തുവിന്മേൽ പ്രവേശിക്കുയൊ
അധികാരം നടത്തുകയൊ, അതിലെ നി
വാസികളുടെ കാര്യത്തിൽ ഇടപെടുക
യൊ ചെയ്തുകൊണ്ടെന്നും മറ്റും പലേ വ്യാ
വസ്ഥകൾ ചെയ്തും ചെയ്തു. *

* ഈ മെത്രാൻ ഒമ്പതാം നൂറ്റാ
ണ്ടിൽ കേരള സഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന വി
ദേശീയനായ ഒരു മെത്രാനാണെന്നു ചി
ലർ വാദിക്കുന്നതു വെറും പിശകാണ്.
പ്രസ്തുത താമ്റശാസനത്തിൽ അദ്ദേഹ
ത്തിന്റെ പേർ സബറീശോ എന്നു തെ
ളിപായി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുകൊണ്ടു "സാ

ഈ സഞ്ചരിക്കാത്ത വിൻഗാമികളായി മലങ്കരസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന മെത്രാന്മാർ തങ്ങൾക്കുള്ള പ്രസ്തുത അധികാരത്തെ സ്വജനത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കും വേദപ്രചാരത്തിനും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുകയും മൈലാപ്പൂരിലെ വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുക്കുവറിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും അവിടെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ചെന്നു തങ്ങളുടെ വി. ശ്ലീഹായുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളെ ഭക്തിപുരസ്സരം വണങ്ങി നേർകച്ചാൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനും ഓരോ കാലത്തു വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു.

രണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അന്തിമഘട്ടത്തിൽ മൈലാപ്പൂരിൽ ഉണ്ടായ മതവിപ്ലവത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ വളരെ പേർ അവിടംവിട്ടു കേരളത്തിൽ വന്നു സ്ഥിരതാമസം ഉറപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. അവരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും അവർക്കായി ദേവാലയങ്ങൾ പണിയിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും മറ്റും വേണ്ട ഒത്താശകളും സഹായങ്ങളും ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിനും കേരളീയ മെത്രാന്മാർക്കു പ്രസ്തുത അധികാരം വളരെ ഉപയോഗപ്രദമായി. മൈലാപ്പൂരിലെ വേദത്തെക്കുറിച്ചു സമാപിച്ചശേഷം മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അവിടെ നമ്മുടെ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ ബ്രഹ്മാണസമായ ഒരു ദേവാലയവും അടുത്തടുത്തായി വിശിഷ്ട ശില്പവേലകളാൽ കമനീകൃതമായ ഒരു വിസ്തൃത സമ്പ്രദായവും പണികഴിപ്പിച്ചു. മൈലാപ്പൂരിലെ വി. തോമ്മായുടെ തിരുക്കുവറിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന അതുതസംഭവങ്ങളുടെ കീഴ്തി വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ പ്രചരിക്കുകയും തത്തൽ പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നു വളരെയധികം തിരുയാത്രചെയ്ത മൈലാപ്പൂരിൽ വരികയും ചെയ്തിരുന്നു. അക്കാലത്തു മൈലാപ്പൂരിലെ പ്രസ്തുത സമ്പ്രദായമാണു അവർക്കു ആശ്രയസ്ഥാനമായിരുന്നത്. കേരളത്തിൽനിന്നു ഇടമുറിയായെ എല്ലാക്കാലത്തും ക്രിസ്ത്യാനികൾ മൈലാപ്പൂരിൽ പോകുകയും

വിചർ തങ്ങളുടെ ജീവിതശേഷം മുഴുവനും അവിടത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ആറാം ശതവർഷത്തിൽ സീറിയ ഭാഗിയനായ തിയോഡർ (Theodore) എന്നൊരാൾ മൈലാപ്പൂരിൽ ന. ശ്ലീഹായുടെ വി. ശവകുടീരത്തെ വണങ്ങുവാനായി വരികയും കരോക്കാലം അവിടത്തെ ആശ്രമത്തിൽ താമസിക്കുകയുണ്ടായി. ഈയാൾ സ്വദേശത്തേക്കു മടങ്ങുകയിൽ മൈലാപ്പൂരിലെ ദേവാലയത്തേയും സമ്പ്രദായത്തേയും പറ്റി സ്വദേശികൾക്കു അറിവു കൊടുത്തതു കൂടാതെ ടൂർസിലെ (Tours) വി. ഗ്രിഗോറിയോടു അതേപറ്റി വിവരമായിപ്പറഞ്ഞു ഭേദപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

അനന്തരം ഒമ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മലങ്കരസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന മാർ സാബോർ മെത്രാപ്പോലീത്താ വളരെപ്പേരെ ക്രിസ്തുമതത്തിലേക്കു മാന്ദസാന്തരപ്പെടുത്തുകയും തന്റെ പുരോഗാമികൾ മൂലം തനിക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്ന അധികാരങ്ങൾ വേദപ്രചാരത്തിന്നു ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു നവമായി പലേ ദേവാലയങ്ങൾ പണികഴിപ്പിക്കുകയും വളരെ വസ്തുക്കൾ അച്ചയുടെ വരുമാനത്തിനായി ചെച്ചുകൊടുക്കുകയും അക്കാലത്തെ രാജാക്കന്മാരുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടെ അതിലേക്കു താമ്ര ശാസനങ്ങൾ എഴുതിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശമനുസരിച്ചു അക്കാലത്തെ നസ്രാണി രാജാവു മറ്റു പലരോടുകൂടെ തീർത്ഥാടനം കഴിച്ചു മൈലാപ്പൂരിലെത്തി വി. തോമ്മാശ്ലീഹായുടെ തിരുക്കുവറിനെ ഭക്തിപുരസ്സരം സന്ദർശിച്ചു വഴിപാടുകൾ സമർപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. പന്ത്രണ്ടാം ശതവർഷത്തിൽ നമ്മുടെ മേല്പട്ടക്കാരനായിരുന്ന മാർ യോഹന്നാൻ മെത്രാപ്പോലീത്താ, മൈലാപ്പൂരിൽ വി. ശ്ലീഹാ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നിരവധി അതുതങ്ങളെയും ആ വിശുദ്ധന്റെ തിരുനാൾ ദിവസം ക്രിസ്ത്യാനികൾ വി. കുബ്ബാന ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോൾ നടന്നിരുന്ന സംഭവങ്ങളേയും, അവിടെ തിരുയാത്രക്കുവാനായി വളരെയധികം വി. ശ്ലീഹായുടെ തിരുക്കുവറിനെ വണങ്ങിവരുന്നതിനേയും മറ്റും പറ്റി പലേ

ബോർ" എന്നു അതിനെ അചർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതും, ഇദ്ദേഹത്തിന്നു നാട്ടിൽസംബന്ധികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നതും ശുദ്ധമേ അബുദ്ധമാകുന്നു.

വിശേഷ സംഗതികളും നമുക്കു അറിയിച്ചു തന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം പാലിയം (Palium) എന്ന സ്ഥാനവസ്ത്ര സ്വീകരണത്തിനായി റോമയിൽ എത്തി പാത്തിരുന്ന അവസരത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ കലിസ്റ്റസ് (Calistus II.) മാപ്പാപ്പായുടെ പക്കൽ ഈ സംഗതികളെല്ലാം ബോധിപ്പിക്കുകയും, റോമ കത്തോലിക്കാക്കൾക്കായിരുന്ന പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠന്മാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൻഗാമികളായിരുന്ന മേലാപ്പുക്കന്മാരും നമ്മുടെ ഗ്രീഹായുടെ പവിത്രമായ ശവകുടീരത്തെ വിശ്വാസികൾ ഭക്തിബഹുമാനാദരവുപൂർവ്വം വണങ്ങിവരുന്നതിനു പ്രത്യേക ശ്രദ്ധ പതിച്ചുതന്നെ വന്നിരുന്നു. മെസൊപ്പൊട്ടോമിയയിൽനിന്നുവന്നിരുന്നമെത്രാന്മാർ ആദ്യമേതന്നെ മൈലാപ്പുരിൽചെന്നു ന. വിശുദ്ധന്റെ തിരുകവറിനെ വണങ്ങിവരികപതിവായിരുന്നു. വല്ലകാരണത്താലും അപകാരം ചെയ്യുന്നതിനു തരപ്പെടാതെ വന്നിരുന്നവർ, പിന്നീട് കഴിയുന്നതും വേഗത്തിൽ ആ പുണ്യകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനു നിഷ്കഷ്ഠപ്പെട്ടിരുന്നു. പതിനാറാം ശതവത്സത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ വന്ന (1600-ൽ) മാർയാക്കോവു (ഇദ്ദേഹത്തെയാണു വി. ശവരിയാർ കാണുകയും വളരെ സ്തുതിയായി പൊർട്ടുഗൽ രാജാവിനു എഴുതുകയും ഉണ്ടായതു) മുതലായ മെത്രാന്മാർ, അക്കാലത്തു മൈലാപ്പുരിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ കേവലം ഇല്ലെന്നാകയും അവിടത്തെ സന്യാസാശ്രമം മിക്കവാറും നശിച്ചുപോകയും ചെയ്തിരുന്നതായി കണ്ടതിനാൽ അവിടേയ്ക്കു കേരളത്തിൽനിന്നു ചിലർ പോയി പാക്കുന്നതിനും തിരുസ്ഥലം സൂക്ഷിക്കുന്നതിനും വേണ്ടു ഏല്പാടുകൾചെയ്തു.

അനന്തരം അവരെപ്പിന്തുടന്നു കേരളീയരെ ഭരിക്കുന്നതിനു നിയമിതനായ മാർയ്ക്കസേപ്പു മെത്രാപ്പോലീത്തായുടെ കാലത്തു മൈലാപ്പുരിൽ അടുത്ത കാലത്തു കണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും വി. തോമ്മാഗ്രീഹാതന്നെ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ കൽക്കരിശിൽ വളരെ അത്ഭുതസംഭവങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ കരിശു പോർട്ടുഗീസുകാർ പുതുതായി

മൈലാപ്പുരിൽ പണികഴിപ്പിച്ച ഒരു വള്ളിയിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഡിസമ്പർ ൧൮-ാംനു ഒരു വൈദികൻ അവിടെ ഭിപ്പുവുജ അപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയിൽ, അനവധി ജനങ്ങളുടെ സന്നിധിയിൽ വെച്ചു, ആ കരിശിൽനിന്നു സ്വേദികളെക്കുറിച്ചു അറുഭാഗത്തിൽ അല്പമായി കനിയുന്നതായും, പിന്നീട് ധാരാളമായി പ്രവഹിക്കുന്നതായും, ആ തുള്ളികൾക്കു കൂടുകൂടെ വിവിധ വസ്തുക്കൾക്കു സംഭവിക്കുന്നതായും കാണപ്പെട്ടു. ഈ ആശ്ചര്യം കരസംഭവം പിന്നീടും അനേക സംഭവങ്ങൾക്കുളളും തുടർച്ചയായി ഈ വിധം നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ അത്ഭുതം പ്രസ്തുത മാർ യെരസേപ്പു മെത്രാൻ നല്ലപോലെ പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞു അതിന്റെ ഒരു നിത്യസ്മാരകമായി ആ തീയതിയിൽതന്നെ തോമ്മാഗ്രീഹായുടെ കരിശിന്റെ അത്ഭുത രീതികൾ മലങ്കര സഭയിൽ സ്ഥാപിക്കുകയും അതു ഇന്നും നാം മോശിച്ചുപരികയും ചെയ്യുന്നു. ഉദയംപേരൂർ സുനഹദോസ് പലേ മറ്റാങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടിയെങ്കിലും ഇതിൽ യാതൊരു ഭേദഗതിയും വരുത്താതെ അതിനെ കൊണ്ടാടി വരണമെന്നു ആജ്ഞാപിക്കുകയാണുണ്ടായത്.

ക്രിസ്തുമതത്തിനു കേരളത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്നതിനും ഇന്ത്യയുടെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽ നേരിട്ടതുപോലെ ഇവിടെ അതിനു ഇടവു തട്ടാതിരിക്കുന്നതിനും ഉള്ള കാരണങ്ങളിൽ പ്രധാനമായ ഒന്നു നമ്മുടെ മേലാപ്പുക്കന്മാർക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്ന അധികാരങ്ങളും രാജാക്കളുടെയും ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുടെയും പക്കൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്വാധീനശക്തിയുമായിരുന്നു. രാജാക്കന്മാരും ഇടപ്രഭുക്കന്മാരുമായി കേരളത്തിൽ ഉദ്ദേശം ഇരുപത്തഞ്ചുപേരും ഭരണകർത്താക്കളുണ്ടായിരുന്നു. അക്കാലത്തു നസ്രാണി യോദ്ധാക്കൾ കേരളത്തിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരിക്കുകയും കച്ചവടം പ്രധാനമായി നസ്രാണികളുടെ സ്വാധീനത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തതും മെത്രാന്റെ അതീയവും ലൌകികവുമായ അധികാരത്തിനും ആജ്ഞയ്ക്കും ക്രിസ്തീയ സൈന്യവും ജനവും എപ്പോഴും കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ രാജാക്കൾ മുതൽ

ലായവർ ഇവരെ ഉപദേശിക്കുന്നതിനു തുനിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മാത്രമല്ല, പലവിധത്തിൽ അവരെ ആദരിച്ചും സഹായിച്ചും പോന്നിരുന്നു. മൈലാപ്പൂരിലെ പൂജാസ്ഥാപനങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചുപോരുന്നതിനു മേൽക്കൂടെ അധികാരങ്ങൾ നമ്മുടെ മേലധികാരിമാർക്കു വലിയ സഹായമായിത്തീർന്നു. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മെസോപ്പൊട്ടോമിയ മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കേരളത്തിൽ വന്നു കുടിയേറിപ്പാർത്ത വിദേശികളും സ്വദേശികളും തമ്മിൽ നടന്ന കൂടിക്കലർച്ച നിമിത്തം നാട്ടുമെത്രാന്മാരുടെ ഭരണം നിന്നുപോകയും ആരംഭകാലത്തു ടി. മെത്രാന്മാർക്കു സിദ്ധിച്ചിരുന്ന അധികാരങ്ങളും അവകാശങ്ങളും പ്രസ്തുത നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടു കൂടെ വിദേശീയ മെത്രാന്മാരിൽ ചെന്നു വീഴുകയാണുണ്ടായത്.

പോർട്ടുഗീസ് കാരുടെ ആഗമനകാലത്തു അമ്പതിനായിരത്തിൽ കുറയാതുള്ള ഒരു നസ്രാണിസൈന്യം കേരളത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ൧൫൦൨-ൽ പ്രസിദ്ധനായ ഗാമാ കുപ്പിത്താൻ കൊച്ചിയിൽ വന്നപ്പോൾ നസ്രാണി പൗരപ്രമാണികൾ അദ്ദേഹത്തെ ചെന്നു സന്ദർശിക്കുകയും തങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ ചെങ്കോൽ അയാൾക്കു സമർപ്പിക്കുകയും കച്ചവടത്തിലും മറ്റും തങ്ങൾക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്ന മഹമ്മദീയരുടെ ശല്യത്തിൽനിന്നു

തങ്ങളെ ആദരിക്കണമെന്നും മേലാൽ പോർട്ടുഗീസ് രാജാവിന്റെ നാമത്തിലല്ലാതെ തങ്ങളുടെ രാജകീയാധികാരങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുന്നതല്ലെന്നും അയാളോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതും ചെയ്തുകേരളീയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പോർട്ടുഗീസ് കാരുടെ കീഴിൽ ആയിത്തീർന്നാൽ അതു പലപ്രകാരത്തിലും അവർക്കു ഗുണകരമായിപ്പരിണമിക്കുമെന്നറിഞ്ഞു തൽസാധ്യത്തിന്നായി അവർ എല്ലായ്പ്പോഴും യത്നിച്ചിരുന്നു. പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഫവട്ടകാർ കൂടി അവർക്കോടു പള്ളിയിൽ വെച്ച് മെത്രാനെന്ന് പ്രഖ്യാപനം ചെയ്ത ഒന്നാം മാർ തോമ്മായെ ജോസഫ് സെബസ്ത്യാനിയെന്ന മാപ്പിയാരുടെ സ്ഥാനപരി ചെന്നു കണ്ടു അവസരത്തിൽ പ്രസ്തുത മാർത്തോമ്മായുടെ അനുചരന്മാരായി അനേകം പടയാളികൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ൧൭൦൧-ൽ മാർ ശ്രമോൻ എന്ന ഒരു കൽദായ മെത്രാപ്പിത്താണിനെ മെത്രാഭിഷേകം സ്വീകരിച്ചു വരാപ്പുഴെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കായായ ആഞ്ചലൂസ് ബ്രാൻസീസ് എന്ന ഭദ്രഹം കൊച്ചിയിലെ ഡച്ച ഗവണ്ണ്മെന്ററെ കാണുവാനായി പോകയിൽ അയ്യായിരം നസ്രാണിസൈന്യം അദ്ദേഹത്തിനു അകമ്പടിയായി പോയിരുന്നു.

ഫാദർ ബണ്ണാർഡ്. സി. ഡി.

‘കമ്മലകസുമാ’ഗ്രന്ഥാവലിക്കു വരിപ്പണമായും മറ്റും മുൻകൂർ പണമടച്ച സഹായിക്കുന്നവരുടെ പേരുവിവരം.

രവ.	രവ.	രവ.
ഫാദർ ഇ. ബെറേറാ എസ്. ജെ.		ബ്ര. തോമസ് ബി. പൊയിരാ 1
അവർകൾ കോഴിക്കോടു.	1	മ. രാ. രാ. മണ്ണുപറമ്പിൽ ജെ. സ്റ്റീവിയം 1
,, ഫാദർ വി. വി. പുതിയമല. ,, 3		,, കുന്നപ്പള്ളിൽ തൊമ്മൻ വർക്കി 1
,, ഫാദർ റോളിസ് എസ്. ജെ. ,, 1		,, സെക്രട്ടറി, എ. സി. കെ. മെമ്മോ. 1
ടി.വു. ശ്രീ മുണ്ടാട്ടുപുണ്ടയിൽ മാണി അ. 1		വായനശാല. ചങ്ങനാശേരി. 1
,, പുത്തമ്പലത്തിൽ തോമ്മാച്ചൻ 1		,, ജെ. സെബസ്ത്യാൻ കോഴിപ്പറമ്പിൽ 1
,, കമ്മാത്തുരുത്തേൽ വർക്കിയച്ചൻ 1		,, കെ. എം. വർക്കി, മൂവാറ്റുപുഴ. 1
,, പയ്യോത്തുമറ്റത്തിൽ കുറുപ്പൻ 1		,, എം. ജെ. ജോൺ മാണിക്കനാ 1
,, ആലക്കുളം മത്തായി അച്ചൻ 1		നവറമ്പിൽ പരവൂർ. 1
,, നീരാക്കൽ ചാണ്ടിയച്ചൻ 1		,, സെക്രട്ടറി, പൈ. എം. സി. ഏ. 1
,, തെക്കേക്കുന്നേൽ ദേവസ്വാച്ചൻ 1		വാഴക്കുളം. 1
,, ഓണാട്ടു യാക്കോബു അച്ചൻ 1		,, പി. എൽ. ജോസഫ്, കൈപ്പുഴ. 1

ഭാഗ്യവരിയായ കന്യകമറിയത്തിന്റെ മരണാനന്തരം, ഒരിക്കൽ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ തന്റെ തിരുമാതാവിനോടുകൂടെ തന്റെ വാത്സല്യ ശിഷ്യനായ വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ പ്രത്യക്ഷനായി തന്റെ അമ്മയുടെ ആഗ്രഹാനുസരണം ഈ മാതാവിന്റെ വ്യാകുലതകളിന്മേൽ ഭക്തിയായിരിക്കുന്നവർക്കു നാലു പ്രത്യേക വരങ്ങളെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തു. അതായതു: -

(൧) ഈ ഭക്തരുടെ മരണത്തിനു കറേ മുമ്പായി അവരുടെ സകല പാപങ്ങളിന്മേലും പൂർണ്ണ മനസ്സാപം അവർക്കു താൻ കൊടുത്തുരുളുമെന്നും; (൨) അവരുടെ അന്ത്യ സമയത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക ദൈവസഹായം അവർക്കുണ്ടാകുമെന്നും; (൩) അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പങ്കുപിച്ചിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ ആഴമായി പരിശുദ്ധരുളുമെന്നും; (൪) അവർക്കു വേണ്ടിയുള്ള പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ അഭയക്ഷകർക്കു ഒരു അസാമാന്യ വല്ലഭത്വവും ശക്തിയും താൻ നൽകിയുരുളുമെന്നും ആകുന്നു.

കൂടാതെയും, പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരന്മാരായ ബൊളണ്ടിസ്കർ സാക്ഷിക്കുവാൻ

ണ്ണം, ഈശോ മിശിഹാ ഒരിക്കൽ ധന്യയായ വെറോനിക്ക ദൈവിനാശ്ശൊ എന്ന പുണ്യവരിയോടു, ഒരു അരുളത ഭർഗ്ഗത്തിൽ “എന്റെ അമ്മയുടെ വ്യാകുലതകളെക്കുറിച്ചു മിന്നപ്പെടുന്ന കണ്ണുനീരുകൾ, എന്റെ പീഡാനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു മിന്നപ്പെടുന്ന വയെക്കാരം എന്നിങ്ങ അധികം ഇഷ്ടമുള്ളതാകുന്നു” എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. X

ഈ ഇരു സംഭവങ്ങളിൽ നിന്നു തന്നെയും മാതാവിന്റെ വ്യാകുലതകളിലുള്ള ഭക്തി ഈ അമ്മയ്ക്കും അവരുടെ ദിവ്യപുത്രനും എത്ര പ്രസാദകരവും നമുക്കു എത്ര പ്രയോജനകരവുമാണെന്ന് നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കാമല്ലോ. ഇതാ! ഏറ്റവും സാരമായതും നാമേവരും അത്യാശയോടെ ആഗ്രഹിക്കേണ്ട ഏക കാര്യവുമായ ‘നിലനില്പിന്റെ വരത്തെ’ അഥവാ ദൈവേഷുപ്രസാദപരസ്ഥിതിയിൽ മരിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യത്തെ ഈ ഭക്തർക്കു ന. ദിവ്യരക്ഷകൻതന്നെ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നിരിക്കെ, ഈ ഭക്തിയിൽ സോത്സാഹം നാം അഭ്യസിക്കേണ്ടതല്ലയോ?

പതിനെട്ടാം ശതാബ്ദാവസാനത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരുലക്ഷത്തിരുന്നൂറുപതിനായിരം കത്തോലിക്കരും, ൨൦൦ പട്ടക്കാരും ൬ വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാമാരുമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ൧൯൦൪-ൽ ൧൦ ലക്ഷം കത്തോലിക്കരും ൪൨൬൩ പട്ടക്കാരും, ൨൧ മെത്രാന്മാരും ആയിത്തീർന്നു.

ജർമ്മനിയിൽ ഇപ്പോൾ ൨൯ കത്തോലിക്കപ്രതിനിധിനപ്പത്രങ്ങളുണ്ട്. ഭാസ്കിയായിൽ ൧൦, ബൽജിയത്തിൽ ൧൧, അയർലണ്ടിൽ ൪, പ്രാൻ

സിൽ ൧൪. ഇതിലൊക്കെയിലും കത്തോലിക്കരുടെ തുക കുറവായിട്ടുള്ള ഫോളണ്ടിൽ കത്തോലിക്കർ ൨൬ പ്രതിനിധിനപ്പത്രങ്ങളുണ്ടായിരിക്കുന്നു. കത്തോലിക്കർ കത്തോലിക്കപത്രങ്ങളല്ലാതെ വായിച്ചുകൂടുന്ന അവിടെ കറിനമുടകളുണ്ടാണു ഇതിനു കാരണമെന്നു കാണുന്നു.

വേദപുസ്തകം, പുനയനിയമത്തിൽ ൪൬ പുസ്തകങ്ങളും പുതിയനിയമത്തിൽ ൨൭ പുസ്തകങ്ങളുമാണുള്ളതു.

വേദപുസ്തകം ദൈവത്തന്നെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥമാകയാൽ അതിനു “വിശുദ്ധ ലിഖിതം” എന്നും പേരുപറയുന്നുണ്ട്. പഴയനിയമത്തേയും പുതിയനിയമത്തേയും രചിച്ച ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ദൈവത്താൽതന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും പരിശുദ്ധാത്മാവായ് സാക്ഷാത്കാരികളായിത്തീർന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടവരും ആകയാൽ അവരുടെ കൃതികളിൽ അസത്യമായി യാതൊന്നും ഉണ്ടാകാവുന്നതല്ല. ഈ ബോധ്യം യൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. യൂദന്മാരിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധമായ പ്ലാവിയൂസ് ജോസഫസ് പറയുന്നതു കേട്ടാലും “നാം നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിച്ചു സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ അശേഷം സംശയിക്കേണ്ട അവസ്ഥയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അനേക ശതാബ്ദങ്ങൾക്കുമുമ്പ് രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണെന്നിലും അപരിചിതരായി എന്തെങ്കിലും മേൽവായനക്കാരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും മാറ്റവാനോ കൂടെയെങ്കിലും ഒരു ഭേദഗതിവരുത്തുവാനോ ഒരു മനുഷ്യനും യോഗ്യനല്ലെന്നു തീർന്നു. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ ദൈവവാക്യമായി സ്വീകരിക്കുകയും അവയിലെ ഉപദേശങ്ങളെ വിശ്വസിച്ചും അഭിമുഖീകരിക്കുകയും അവയെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു അവശ്യം എന്നുകണ്ടാൽ ജീവൻതന്നെ സ്വമനസ്സാൽ ബലികഴിക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ള ബോധ്യം എല്ലാ യൂദന്മാർക്കും ജനനാഹ്നപോലെ ഉള്ളതാകുന്നു”

വേദപുസ്തകം പരിശുദ്ധാത്മാവു കെ പ്രബോധനത്താൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നും തനിമിത്തം ദൈവത്തിന്റെ ആഗമങ്ങളാണു അതിൽ സംഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്നും നമ്മുടെ കർത്താവുതന്നെ സാക്ഷികളും ശ്രീഹന്മാർ ഉറപ്പുനൽകുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ വാദങ്ങളെ തെളിയിക്കുന്നതിന് വേദപുസ്തകത്തിലെ വക്യങ്ങളെ ഉദ്ധരിക്കുകയും ആ വക്യങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽനിന്നു നിർദ്ദിഷ്ടവയാണെന്നു സ്പഷ്ടമായി പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തു. വിപരോധം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശി

ഷ്ടന്മാരിൽ ൧൨൦ പേർ കൂടിയിരുന്ന സംഘത്തിൽ ചെല്ലുമെല്ലെ പ്രസംഗത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുകയുണ്ടായി. “മാന്യന്മാരെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റെ നാമം യുദ്ധസാക്ഷികളായിത്തീർന്നു കിട്ടിയെഴുതിയിട്ടുള്ള വേദപുസ്തകവാക്യം നിറവേറ്റപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (ശ്രീഹ: നട: ൧. ൧൩) ശ്രീഹന്മാരിൽ പ്രധാനമായ ഈ വിശുദ്ധതന്നെ പിന്നെയും പറയുന്നു. “വേദപുസ്തകത്തിലെ ഭീഷ്ടർ വാക്യങ്ങളെ ഓരോരുത്തർ യഥേഷ്ടം പൂർണ്ണമായി കൈമാറുകയും ആത്മാവിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഭീഷ്ടർക്കു നാം മനുഷ്യന്മാർ ഹിതപരമായ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയല്ല. പിന്നെയും പരിശുദ്ധാത്മാവു കെ പ്രബോധനത്താൽ ദൈവത്തിനു ഉറപ്പുപെട്ട പുണ്യവർത്തന്മാരാൽ പ്രവർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാകുന്നു.” (൨. വിപരോധം ൧. ൨൦. ൨൧) ക്രിസ്തുസഭയിലെ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായ വിവാക്കന്മാർ എല്ലാവരും കൈമാറുന്ന പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഇപ്രകാരത്തന്നെയാണ്. വിശുദ്ധ ക്ഷമയോടുകൂടി കൂറുനിയക്കാർ അയച്ചു ലേഖനത്താൽ പറയുന്നതായ് “നിങ്ങൾ വേദപുസ്തകം വായിപ്പിൻ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു പരിശുദ്ധാത്മാവു കെ വാക്കുകളാണ്” വി: ഇറണയൂസ് പതിമതകാലമായി നടത്തിയ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. “വേദപുസ്തകവാക്യങ്ങൾ അത്യന്തങ്ങളാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതുകൾ പരിശുദ്ധാത്മാവായ് വർത്തിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവയാണ്.”

കത്തോലിക്കാസഭയിലെങ്ങും വേദപുസ്തകത്തെ സംബന്ധിച്ച് എല്ലാക്കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിശ്വാസം ഇതുതന്നെയാണ്. സഭ വേദപുസ്തകത്തെ തന്റെ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളും മതപ്രമാണങ്ങളും നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ദൈവനിർമ്മിതമായ ഒരു ഭണ്ഡാഗാരമായി എന്നും പരിഗണിക്കുകയും അഭിമുഖീകരിക്കുകയും ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. സഭ ആത്മാവായ് മുതൽക്കൂട്ടം അത്യന്തം ശ്രദ്ധയോടും സൂക്ഷ്മത്തോടും വേദപുസ്തകത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കൈമാറുന്നതിന് നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭ കൈമാറുന്ന വേദപുസ്തകത്തെ കർമ്മങ്ങളായും അനേകശതാബ്ദ

ങ്ങൾക്കിടയിൽ കൂടി അശേഷം വ്യത്യാസമോമാലിന്യമോ വരാതെ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു പോന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ കാരണത്താൽ ൩൨ാം വത്സരത്തിൽ നികുതിയിൽ കൂടിയ മെത്രാന്മാരുടെ പൊതുസംഘത്തിൽ വെച്ച് ഈശ്വരപ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അതേഗ്രന്ഥങ്ങൾതന്നെ നാം ഇന്നും ആ നിലയിൽ ആദരിച്ചു പോരുന്നു. മറ്റുള്ളുള്ള സംഗതികളിൽ എന്ന പോലെ ഇതിലും സഭയുടെ ഉപദേശം അബദ്ധമില്ലാത്തതായിരിപ്പാൻ ദൈവം അതിനെ പ്രത്യേകവിധം സഹായിച്ചുവരുന്നു. തന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ച് മനുഷ്യർ ഉപദേശിച്ചായിരിപ്പാൻ താൻതന്നെ നിയമിച്ച സഭയുടെ ഉപദേശം അബദ്ധമായി തീരുന്നതിന്നു ദൈവം ഒരിക്കലും അനുവദിക്കുന്നതല്ലല്ലോ.

വേദപുസ്തകപായനയാൽ ജ്ഞാനത്തിലും ദൈവഭക്തിയിലും അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടാകണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു കത്തോലിക്കൻ, തന്റെ വൈദികാഭ്യർത്ഥനയുടെ അംഗീകരണം സിദ്ധിച്ചതും ദുർഗ്രഹങ്ങളായ വാക്യങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു വിശദീകരിക്കുന്ന കുറിപ്പുകൾ അടങ്ങിയതുമായ വേദപുസ്തക തർജ്ജിമകൾ തിരിഞ്ഞെടുത്തു വായിപ്പാൻ ഉത്തേകം ശ്രമിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ വിശുദ്ധ പത്രോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ “ദുർഗ്രഹങ്ങളും, വർദ്ധിപ്പം മനസ്സാധാര്യമായ ഇല്ലാത്തവകൾ നാശകാരണമായി തീരാവുന്നതുമായ” പല

വാക്യങ്ങളും വേദപുസ്തകത്തിലുണ്ട്. (൨ പത്രോ ൩. ൧൬) ആ വിഷമതകളെ ജയിക്കത്തക്ക മേൽ പ്രസ്താവിച്ച മുൻകരുതൽ ചെയ്യുവാനും ഒരു കത്തോലിക്കൻ വേദപുസ്തകം വായിക്കുന്നവർക്കും അത് അവൻ ഉപയോഗപ്രദവും രക്ഷാകരവുമായിരിക്കും. അവനവൻ വേദപുസ്തകം വായിച്ച് അതിൽനിന്നു ഗ്രഹിക്കുന്ന തത്വങ്ങളെ അവനവൻ വിശ്വസിച്ചു സ്വീകരിക്കാൻ വിരോധമില്ലെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്ന ചില ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ട്. എന്നാൽ കത്തോലിക്കാസഭ ആ അഭിപ്രായം അശേഷം സ്വീകാര്യമായതല്ലെന്നു ഉപദേശിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ അഭിപ്രായം വേദപുസ്തകത്തിലെ സ്പഷ്ടമായ വാക്യങ്ങൾക്കുതന്നെ നേരെ വിപരീതമാണ്. എന്നുമാത്രമല്ല ആ അഭിപ്രായം വിശ്വാസത്തിന്റെ ഔദ്യോഗിക നശിപ്പിക്കലും ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശത്തെ അംഗീകരണപ്പെടുത്തി വിരുദ്ധമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

വേദപുസ്തകം അത്രും തർജ്ജിമ ചെയ്തു ലൂത്തർ ആണെന്നു അഭിപ്രായം കേൾക്കാറുണ്ട്. ഇതു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ ചെയ്യുന്ന അവാസ്തവമായ ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്. ലൂത്തർ ജനിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പുതന്നെ വേദപുസ്തകം പല ഭാഷകളിൽ തർജ്ജിമ ചെയ്യപ്പെട്ടതും പല പ്രാവശ്യം അച്ചടിപ്പിച്ചു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ടതും ചെയ്തിരുന്നു.

നട്ടവത്തുശ്ശേരി യാക്കോബു. ക.

“കൊച്ചുമേരി.” *

- (൧) നല്ല പാലകനായ യേശു കനിഞ്ഞു തന്റെ തിരുസ്സഭയ്ക്കുള്ളിലെന്നെണ്ണ രക്ഷയെന്നിടം നൽകുക മൂലമായ് നല്ല കൂട്ടരുമാരായ തന്റെ ജയശക്തിയെത്തന്നെ തിരുസ്സഭയിലുൾക്കൊള്ളിച്ചു വസിച്ചിട്ടെന്നൊരു കൊച്ചുബാലികയിന്നു ഞാൻ.
- (൨) അന്തമറ മനസ്സുവെത്തൊടു ഞാനുമെന്റെ കുടുംബവും ഞാനുമായി വസിക്കുമിപ്പരിശുദ്ധ ജീവിതപദ്ധതി

* ജ്ഞാനസ്നാനം കൈക്കൊണ്ട ഒരു മിത്തബാലിക തന്റെ മാനസാന്തരസംഭവം കൊല്ലത്തു കന്യാകുമാരത്തിൽ വെച്ചു ഹൃദയംകുടുകമായ വിധത്തിൽ അഭിനയിച്ചു കാണിച്ചതിനേ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഈ പട്ടുങ്ങൾ എഴുതിയിട്ടുള്ളതാണ്.

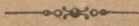
അന്തരംഗമതിൽത്തളിഞ്ഞു കടന്നുകൂടിയൊരാളിനും
സന്തതം നൃഗണീയമത്രവിദൂരമല്ല പരഞ്ഞിടാം.

- (൩) ധന്യയെന്നൊക്കെയമ്മ തന്റെ ചെറുപ്പകാലമൊരല്ലനാൾ
കന്യകാമംബാലികാലയമൊന്നിലങ്ങു വസിച്ചുപോൽ
അന്നിത്തവൾ സത്യമായൊരു “സത്യവേദ”മതിങ്കലേ—
ക്കൊന്നു ചാഞ്ഞു മനസ്സുപാക്കു യഥാർത്ഥമായ് ബഹുശക്തിയായ്.
- (൪) കാലചക്രമതീവവേഗമൊക്കൊന്നുമേയറിയാത്തപോൽ—
ചേലൊടന്നമൊരോഗതിക്കു തുടൻ തന്നെക്കു ജോലിയേ
ബാലികാമണി പാത്തിരുന്നൊരു ചുറ്റുപാടുകൊണ്ടൊക്കെയും
കാലലീലയിലൊണ്ടു ഭ്രഷ്ടിപഥത്തെവിട്ടു മറഞ്ഞുപോയ്!
- (൫) എങ്കിലും പരിശുദ്ധ വാണരയതിന്റെ ബീജമൊരല്ലവും
ശങ്കിയെന്നിയെ ശങ്കിലായവൾ കാത്തിരുന്നതിഭദ്രമായ്
തൻഗുരുക്കളിൽ വേണ്ടൊരാ മിന്നയത്തെയോർത്തു വിവാഹവും
സങ്കടത്തൊടുചെയ്തു സത്യതിരുസ്സുല്ക്കു വെളിപ്പെടുവർ.
- (൬) ആശയൊക്കെയുമസ്സമിച്ചു കൂട്ടങ്ങിബാലികയേറ്റവും
നാശപദ്ധതിയാണു താൻതുടരുന്നതെന്നു മറിഞ്ഞവൾ
പേശലാംഗി പിടഞ്ഞു ഹാ! വനവേടൻ വച്ച ഭയങ്കരം
പാശമൊന്നിനകത്തു പെട്ടൊരു മാൻകിടാവിനു തുല്യയായ്.
- (൭) ദൈവവേമേ തുണയെന്നൊച്ചു വസിച്ചു മൽജനനയിത്രിയും
കൈവെടിഞ്ഞുമില്ല തൻപ്രിയവത്സയെക്കുണുനിധി
ഇന്ദ്രധിം ചിലകാലമങ്ങു കഴിഞ്ഞുകൂടിയനന്തരം
ഭാവിജീവിതനാടകത്തിനു നാദിയൊന്നു ഭവിച്ചുകേൾ.
- (൮) ആരുമാത്രയമെന്നിയേ ഭൂവി വിട്ടു ഞങ്ങളെയാകവേ
ധീരനെൻ പ്രിയതാതൻ!!— എങ്ങിനെ ശേഷമിനിയുരപ്പു ഞാൻ?
നീറുമുണ്ടൊട്ടു കേണൊരെൻ ജനയിത്രി തൻ നെടുവീച്ചിത—
ക്കാരണൻ പദതാരിലെത്തിയുണർത്തി സങ്കടമാകവേ.
- (൯) ഭക്തിപൂർവ്വമനേകനാളവൾ കാത്തൊരാഗ്രഹബീജവും
ശക്തിയോടുമുളച്ചു നമ്പുവെളിക്കെടുത്തു കരുത്തൊടേ
തക്കതായൊരുനേരമെന്നതറിഞ്ഞുസാധിനമിച്ചുതൻ
ദുർഘടങ്ങളകറ്റുവാൻവിചേശപാദമനാരതം.
- (൧൦) “വല്ലഭന്റെ ഹിതത്തെയിന്നി നിനച്ചിടേണ്ടിവളെങ്കിലും
വെല്ലുവാൻപണി മിത്രലോകമെതിർത്തിട്ടുണ്വാഴ്ത്തെയും
വല്ലതും തുണയിപ്പൊഴുള്ളതുമന്നമേ ലഭിയായതൊ—
മില്ല സംശയമെന്തുഞാനിഹ ചെയ്യതെൻ ജഗദീശ്വര!”
- (൧൧) ഇന്ദ്രധിം ജനയിത്രി കേണവസിച്ചൊരാദിവസങ്ങളിൽ
ദൈവവും ചില മാഗ്ഗമൊക്കവെ ചേർത്തിരുന്നവ ചൊല്ലിടാം
ആവിലാംഗിയൊരുത്തിയെന്നെക്കു മാതുസോദരിയിപ്പൊഴും
ജീവിതം മംപാറശാലയതിൽക്കുളിച്ചുവരുന്നു കേൾ.
- (൧൨) സത്യവേദമതിന്റെ തത്വമഭേദമെന്നുമതിങ്കലേ
നിത്യരക്ഷലഭിച്ചുവെന്നു മറിഞ്ഞിതായവൾ സത്യമായ്
ചിത്തതാരിലുദിച്ചൊരാഗ്രഹമേതുമേ മടിയാതെ താൻ
മെത്തിട്ടെന്നൊരു ഭക്തിയോടറിയിച്ചു തൻ ജനയിത്രിയെ.

- (എ) സാരമേറിയ സത്യവേദരഹസ്യവും പലതമ്മയെ—
ക്കീരവാണി മനസ്സിലാക്കിയൊരുക്കിയിങ്ങുതിരികുവാൻ
ഏറിടുന്നൊരു സംശയത്തൊടു പിന്നെയും ജനയിതിരിയൊ—
ട്ടേറെനാളുകഴിച്ചുകൂട്ടി;യടുത്തിതാസമയം സ്വപനം.
- (എ) സംശയിച്ചു മനംകലങ്ങിയുറങ്ങിയെന്നൊരു രാത്രിയ—
പ്പേശലാംഗി,യുടൻ നടന്നൊരു കാഴ്ചയെന്നു മനോഹരം!!
ജീവിതത്തെ വെട്ത്തുന്നതെങ്ങിനെയെന്നുകനന്തികേ
മേവിടുന്നൊരു കാഴ്ച കണ്ണിനു ലക്ഷ്യമായിതു നിദ്രയിൽ.
- (എ) “വീതശങ്കമുടൻ വരികുക സത്യവേദ;മതിനു നീ
കാതരാക്കി! മടിച്ചിടേണ്ടൊരു ലേശവും ക്ഷണനേരവും
ഞാനൊരിക്കലതീവ വാഞ്ച് ഹയൊടുന്നിയോരു പഥത്തിലേ—
ക്കാനയിക്കുക പുത്രപൗത്രരൊടൊത്തു നീ തറവാടിനേ.”
- (എ) ഇതമമോതിയുടൻ മറഞ്ഞു പിതാവുതാൻ; പുനരേതുമേ
വ്യത്ഥമാക്കിയതില്ല തന്നുടെ കാലമാമഹിളാമണി
സത്യവേദരഹസ്യമാകെയറിഞ്ഞു ഞങ്ങളുശേഷം
പ്രാർത്ഥനാദികളും പഠിച്ചുകഴിഞ്ഞു താമസമെന്നിയേ.
- (എ) നിത്യരക്ഷയതിന്റെ നീരുറവയ്ക്കുകീഴ്തിമോദമോ—
ടുത്തമാംഗമണച്ച ഭേദി വിശുദ്ധമാക്കിയനശപരം
മെത്തിട്ടുന മനസ്സുവെത്തൊടു നിത്യദൈവപിതാവിനായ്
സ്തോത്രവും പരമക്ഷണാമുതൽ പാടിട്ടനിവരിപ്പൊഴും.
- (എ) ഈ വിശേഷവരപ്രസാദമതിന്റെ സൽപ്രഭ പിന്നെയും
ഹാ! വിളങ്ങിയതില്ല മൽപ്രിയ മൂത്തസോദരനേകനിൽ
ദൈവസൽക്രൂപ കാലതാമസമേതുമെന്നിയെ ഞങ്ങളോ—
ടാവിശിഷ്ടയുവാവിനേയുമണച്ചു; മംഗളമെന്നമേ.

ജോൺ മേരി തോട്ടം.

ഇതല്ലയോ സത്യസഭ?

സ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം, സഹോദരത്വം എന്നീ വശ്യനാമവേഷത്തിൽ നിരീശ്വരത്വം, അരാജകത്വം, ലോകായതികത്വം എന്നീ രക്തപ്രസാദിനികളായ ഭദ്രകാളികൾ രംഗപ്രവേശനം ചെയ്തു പ്രജ്ഞാമഹാവിപ്ലവ പരിതാപഘട്ടം ആരംഭിച്ചു. ഒരിക്കലും വിസ്തരിക്കപ്പെട്ടുകൂടുന്നതല്ല. വിപ്ലവം അതിന്റെ നാശപരമകാഴ്ചയെ പ്രാപിച്ചപ്പോൾ സംഹാരകന്താക്കുമ്പോഴായി, സ്വേച്ഛാധിപതികളായി, ലോകകണ്ടകന്മാരായി കപ്രസിദ്ധി നേടിയ റോബസ്സീർ, മാറാട്ട്, ഡാൻറൻപ്രഭൃതികളേയും ലോകം ഒരിക്കലും മറന്നുകളയുന്നതല്ല. ജൂഗുപ്തസാവഹമായ നീചത്വംകൊണ്ടും ഭയങ്കരമായ കൊലപാതകംകൊണ്ടും അ

തുല്യമായ പ്രസ്തുത രാഷ്ട്രീയമഹാപരിവർത്തനം രൂപാന്തരീഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലാന്തരാളത്തിൽ പരിതാപകരമായ നാനാ സാഭവങ്ങൾ ലോകദൃഷ്ടിക്കു വിഷയീഭവിച്ചു. പ്രാൻസ് രാജ്യം അസ്വാസ്ഥ്യത്താലും രക്തപ്രവാഹത്താലും നിറഞ്ഞുപശായി. നവീനഭരണചക്രം പ്രതിദിനം ഒരു മദോന്മത്തന്റെ കണക്കെ തലകീഴായി തിരിഞ്ഞുമറിഞ്ഞു. ‘ഗില്ലട്ടീൻ’ വധയന്ത്രം അതിന്റെ നരസംഹാരകൃത്യത്തെ നിർവ്വിചിന്തം നിർവ്വിചിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ മുർച്ചയുറിയ വക്ത്രം നിരപരാധികളായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ ജനസംഖ്യയായി നിമിഷപ്രതി അറഞ്ഞുകൂട്ടി. നിയ്ക്കുക്കുരുക്കളായ ക

നൃകളുടെ നിമ്ല രക്തം പ്രാൻസിന്റെ പാപമോചനത്തിനോ എന്ന സംശയിക്കത്തക്കതിനുള്ള അപരാധപൂർണ്ണമായ തെരുവീഥികളിലൂടെ പ്രവഹിച്ചു. അതിഭയങ്കരമായ ഇക്കാലത്തു പ്രഞ്ചകരുടെ മതവിശ്വാസവും അത്യാപൽക്കരമായ ഒരു പതനത്തിൽ എത്തി. എങ്കിലും തിരുസഭയുടെ വീരവൃന്ദിയായ പ്രാൻസ് അവളുടെ സഹജമായ മതസമീപ്തിയെ ഈ വിഷമദശയിൽപ്പോലും നാനാധീരപരാക്രമങ്ങളാൽ തെളിയിക്കാതിരുന്നില്ല.

പ്രാൻസിൽ അന്നു രാജഭരണവും മതഭരണവും സംയുക്തമായിരുന്നതിനാൽ രാജകാർമ്മ്യത്തെ മാത്രമല്ല, മതവിഷയത്തേയും വിപ്ലവം സാരമായി ബാധിച്ചു. ഈ ദുർഘട ഘട്ടത്തിൽ അനേകം പേർ അവരുടെ രക്തത്തെ, സത്യവേദസാക്ഷിയായി ചിന്തി. ഇതിൽ ഇക്കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം അനുഗ്രഹീതകളെന്ന ഭൂലോകസമക്ഷം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യപ്പെട്ട വലൻസ്ത്രനിലെ പതിനൊന്നു കന്യകമാരുടെ രക്തസാക്ഷിത്വത്തെപ്പറ്റി കേൾക്കുന്നതു പലക്കും സന്തോഷാപഹമായിരിക്കുമല്ലോ. പെൺപെട്ടെന്ന് മാസത്തിലാണു ഈ സാധ്യമണികൾ സത്യത്തെ പ്രതി പ്രാണനെ തുണപൽഗണിച്ചുകൊണ്ടു മരണത്തെ അലിംഗനം ചെയ്യുന്നത്. കേവലം അബലകളെന്നും ഭീരുകളെന്നും അപവാദിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീജനങ്ങൾ ഇതു ശങ്കകൂടാതെ ഭയങ്കരമരണത്തോടു പോരാടുന്നതു എത്ര വിസ്മയജനകവും അമാനുഷികവുമാണ്!

വേദസാക്ഷികളായ ഈ കന്യകകളുടെ ശ്രേഷ്ഠയായ ഔത്തീൽദാ കാരാഗൃഹാന്തർഭാഗത്തുനിന്നും ഒരു സഹോദരിക്കു ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു—

“ഇതെന്റെ അന്ത്യലേഖനമാകട്ടെ. ഔത്തീൽദാ ജയിലിലടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവളുടെ അഞ്ചു സഹോദരികൾ ഉദ്യുതിനെ ആശ്രയിച്ചു കഴിഞ്ഞു. ഈ അഞ്ചുപേർ നത്താലി ഉൾസലാ, ലൌറേൻസ്യാ, ലൂയിസാ, അഗസ്റ്റിനാ എന്നിവരത്രെ. കാലവിളംബമെന്തെ, ഔത്തീൽദാക്കും ഈ മഹാഭാഗ്യം ലഭിക്കുമെന്നാണു അവളുടെ സ്ഥിരവിശ്വാസം. അ

വർ അനുഭവിച്ചതു എത്രയും പരിശുദ്ധമായ ആനന്ദമാണ്. വധകർത്താക്കളെ അവർ വിസ്മയിപ്പിച്ചു. മരണത്തെ അവർ അശേഷം ഭയന്നില്ല. അവർ വധസ്ഥലത്തേക്കു നടന്നുപോകയല്ല ശീശ്മത്തിൽ ഓടിയെത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഔത്തീൽദാക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെ. എന്നാൽ ആരും അവരുടെ പേരിൽ അനുകമ്പ വിചാരിക്കേണ്ട. താൻ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസസ്ഥിരീകരണാർത്ഥം സ്വന്തരക്തത്തെ ചൊരിയുന്ന സമയംപോലെ സന്തോഷജനകമായിട്ടു ഔത്തീൽദാക്കും അവളുടെ ആയുഷ്കാലത്തിൽ ഒരു സമയംപോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ എഴുത്തു കിട്ടുന്നതിനു മുൻപെ, മിക്കവാറും അവൾ ഇഹലോകം വെടിഞ്ഞേക്കാം. നിനക്കു വേണ്ടി അവൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്. നിർദ്വ്യാജ സ്നേഹത്താൽ നിത്യമായി ബന്ധിതരായിരിക്കട്ടെ എന്നുള്ള പ്രത്യാശയോടെ ഇതാ യാത്ര പറയുന്നു. സ്വസ്തി...” (പെൺപെട്ടെന്ന്. പാർവ്വത)

ആത്മയുജനകമായ രക്തസാക്ഷിത്വപ്രസക്തി സത്യവേദത്തിന്റെ ഏതു കാലഘട്ടത്തിലും സഭാംഗങ്ങളിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കുന്നു. ഈ ദിവ്യ ദിവാനി സന്ദർഭേശാൽ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കപ്പെടുകയും തദവസരത്തിൽ പൂർവ്വാധികം പ്രോജ്വലമായി പ്രത്യക്ഷീഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നേയുള്ളു. സത്യവേദമായ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഈ ശാശ്വതവിശ്വാസത്തിനും അമാനുഷിക ശക്തിക്കും യഥാർത്ഥവേദസാക്ഷിത്വം അപ്രമാദമായ ഒരു തെളിവായിട്ടു പരിഗണിക്കപ്പെടാം.

പെൺപെട്ടെന്ന് വലൻസ്ത്രൻ അന്തരീക്ഷം വിപ്ലവ കാർമ്മേഘ പടലങ്ങളാൽ ആശ്ചര്യമായി. സമാധാനത്തിൽ പരിലസിച്ചിരുന്ന ദേശം ഇപ്പോൾ ക്ഷോഭത്താൽ പർവ്വതപീഠമായി. ഇദ്ദിഗാന്ധികളായ വിശു. ഉൾസ്റ്റായുടെ ജ്ഞാനപുത്രന്മാരും ഭേവിഹാലകളായിച്ചമഞ്ഞു. നവീന ഭരണത്തിന്റെ മതവിരുദ്ധങ്ങളും ഈശ്വരദോഷകങ്ങളുമായ നാരകീയനിബന്ധനകളെ ഏതുകുന്നതിന്നു അവരുടെ ധർമ്മബാധ അവരെ നിർബന്ധിച്ചു. ഇതിനിടക്കു കരകൊലം, പ്രശാന്തമായും പ്രക്ഷോഭകരമായും കഴിഞ്ഞുകൂടി.

എങ്കിലും ഉൾസഭയെൻ കന്യകമാരുടെ സ്ഥിതി ഒട്ടും നിർഭയമായിരുന്നില്ല. അവർ പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം അങ്ങമിങ്ങും ഓടിപ്പോകേണ്ടിവന്നു. ചിലരെല്ലാം ബന്ധു മിത്രാദികളുടെ അടുത്ത് അഭയം പ്രാപിച്ചു. ഇനി ചിലരെല്ലാം മോൺസിലെ കന്യാമഠത്തിൽ സങ്കേതം രേടി. മോൺസിലേക്കുള്ള ഈ മാറ്റം പുതിയ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അനുവാദത്തോടും അംഗീകരണത്തോടും കൂടിയിരുന്നതിനാൽ ഇക്കാരണത്തെ ആധാരമാക്കി അവരുടെ മേൽ കുറ്റാരോപണം ചെയ്യാൻ ന്യായമില്ലായിരുന്നു. എങ്കിലും ഈ വാസ്തവം സമയം വന്നപ്പോൾ അധികാരികളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കേവലം വിസ്മരിക്കപ്പെടുപോയി. പക്ഷെ കൊലക്കുറ്റത്തിനുള്ള പ്രധാന കാരണം ഗവണ്മെന്റിന്റെ മതവിഭേദാധിഷ്ഠിതതന്നെ. ക്ലോത്തിൽദാ അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ ഈ സത്യത്തെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു. “എന്റെ കത്തപ്രത്തെ ഞാൻ വിശ്വസ്യയായൊരു നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനാൽ മരണശിക്ഷയ്ക്കു ഞാൻ പാത്രീഭവിച്ചു. ജനാധിപത്യത്തിനു വേണ്ടിയല്ല, ഞാൻ മരിക്കുന്നത്. അപ്പസ്തോലികവും കത്തോലികവുമായ സത്യവിശ്വാസത്തിനുവേണ്ടിയാകുന്നു. ഇതാണല്ലോ ഞങ്ങളുടെ സഭാസ്ഥാപനോദ്ദേശ്യം” കൂടാതെ അനൗപധിതരെന്നുള്ള തിരുസഭയുടെ പ്രഖ്യാപനവും, അവരുടെ മരണശിക്ഷയുടെ കാരണം സത്യമതാചാരണമാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ.

ഏറ്റെടുത്തു വെക്കുന്നതിനുള്ള ക്രമം അധികാരികളുടെ വിക്രിയകൾക്കു നടുക്കു നടുക്കായി. അവർപ്പൊലീസ് ഭയാക്രാന്തകളായിത്തീർന്നു. അവർവിചാരിച്ചിരുന്നതിലും ഭയങ്കരമായിരുന്നു അന്ത്യര സംഭവങ്ങൾ. നിഷ്പന്നതയായ റോബർട്ടിന്റെ മുമ്പോകും പ്രാപിച്ചെങ്കിലും പ്രാൻസിലെ “ഭയങ്കരഭരണം” പശ്ചാത്താപിച്ചിരുന്നു. ഒരുദിവസം ജനശിപത്ര ഗവണ്മെന്റ് വക സൈന്യം പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുൻപായിട്ട്, ഒരു കമ്മീഷൻ നമ്മുടെ കന്യാമഠത്തിൽ എത്തി. ഇമ്മാനുവേലയുടെ ആഗമനത്തോടുകൂടെ കന്യാസ്ത്രീകളുടെ സകല ആശങ്കയും നിശ്ശേഷം അ

സ്മരിച്ചു. പക്ഷെ മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ അവർ സ്ഥലംവിട്ടുകൊള്ളുവാനായിരുന്നു ആജ്ഞ. ആശ്ചര്യത്തോടുകൂടി കമ്മീഷനുമായി കൂടേ നേരത്തേക്കു ശക്തിമത്തായി വാദിച്ചു. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടൊന്നു ഫലം! നീതിന്യായങ്ങൾ വിട്ടുതന്നിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്താണോ സത്യം ആദരിക്കപ്പെടുന്നത്! ഒടുവിൽ, ധീരോദാത്തയായ അസ്മിരന്തം സമോദരിയെ നോക്കി ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: - “യെശുവായിരിക്ക - ഒരു വധുവിന്റെ യഥാർത്ഥം വിശ്വസ്യതയാകുന്നു. നമ്മുടെ ആത്മപരനായ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രതി നാം ഒരു കഷ്ടതയും സഹിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ വിശ്വസ്യത എങ്ങനെയാണ് തെളിഞ്ഞുപിടിക്കുക? പുണ്യത്തിലേക്കുള്ള വഴി പനിനീർ പുഷ്പങ്ങൾക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുകിടക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ദിഗ്വാരനെ അനുഗമിക്കുക സുകരമാണ്” അന്ത്യരം ഉദ്യോഗസ്ഥനോടു മറ്റു കന്യാസ്ത്രീകളെ ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു് “അവരുടെ ജീവനെ രക്ഷിച്ചാൻവേണ്ടി ഞാൻ മരിക്കട്ടെ” എന്നും ശ്രേഷ്ഠ ഡെപ്യൂട്ടി സമേതം പറയുകയുണ്ടായി. സമോദരികൾ തമ്മിൽ വിരോധം അപരിത്യാജ്യമായി. കന്യകകളെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠയുടെ അനുഗ്രഹാശീർവാസം വാങ്ങി. ദുഃഖഭ്രമങ്ങളും ദുഃഖാപ്തങ്ങളുമായ പരസ്പരവിരുദ്ധതയുടെ ദിഗ്വാരനെ അനുപദം അനുഗമിക്കുന്നതിൽ ഓരോരുത്തരും ബലകുലകളായിച്ചുതന്നു. അവർ അവരുടെ പ്രിയരമായ മഠത്തിൽനിന്നും സമീകൃതിനിന്നും വേർപരിഞ്ഞു. ഏവരും പരസ്പരം യാത്രപറഞ്ഞു. ശ്രേഷ്ഠയുടെ ആജ്ഞാനുസരണം പലരും സംബന്ധക്കാര്യങ്ങളെയും സ്നേഹിതരുടെയും വസതികളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. അധിക കാലതാമസംകൂടാതെ, ഈ കന്യകമാർ പ്രധാന കാരാഗൃഹത്തിലേക്കയക്കപ്പെട്ടു. അവരുടെമേലുള്ള കുറ്റവിചാരണയും മുറയ്ക്കു തുടങ്ങി.

ഏറ്റെടുത്തു മാസത്തിൽ അഞ്ചു കന്യാസ്ത്രീകളെ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചു. പ്രാരംഭത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഏഴത്തിൽനിന്നു വിശദമാകുന്നതുപോലെ ഈ പഞ്ചകന്യാമണികളിൽ അഥവാ പഞ്ചവധൂരന്തങ്ങളിൽ ഒന്ന് അഗസ്തീനാ ആയിരുന്നു. സത്യവേദത്തെപ്രതി, അല്ലെ

കിൽ തന്റെ ദിവ്യവരനുവേണ്ടി ജീവനെ ബലികഴിക്കുന്നതിൽ അവർക്കുണ്ടായിരുന്ന സന്തോഷം അവാങ്ങ്ഗോചരമായിരുന്നു. ജഡ്ജിമാർ അവരെ വിളിച്ച മാത്രയിൽ പ്രസന്നവദനയും കുരുഹലചിത്തയുമായ ആ യോഷാരനും ഓടിവന്നു പറഞ്ഞത് ഇങ്ങനെയാണ്. “നിങ്ങൾ എന്നെ അന്വേഷിച്ചു ബലപ്പെട്ടേണ്ടോ. ഞാനിതാ ഇവിടെയുണ്ട്.” ഇതുകേട്ടപ്പോൾ ഒരു ജഡ്ജി അവരോടു “ഭവതി അത്യന്തം ആഹ്ലാദചിത്തയായിരിക്കുന്നല്ലോ” എന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിന്, “എന്തുകൊണ്ട് ഞാൻ ആഹ്ലാദിക്കാതിരിക്കണം! യാതൊന്നും ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നില്ല” എന്നായിരുന്നു കന്യാസ്ത്രീയുടെ ഉത്തരം. സത്യസന്ധയായ ഈ മഹിളയുടെ ധീരതയും സന്തോഷവും കണ്ട് അവ ഹൃതചിത്തവൃത്തിയായ ഒരുദ്യോഗസ്ഥൻ, പോയി രക്ഷപ്പെട്ടുകൊൾവാൻ അവരെ അനുവദിച്ചെങ്കിലും അവർ അതിനെ നിഷേധിച്ചു. നിജവരസംഗമത്തെ അവർ നീട്ടിവെച്ചില്ല. അവരുടെ കീരീടധാരണത്തെ മാറിവെച്ചില്ല. ഹസ്തഗതമായ അനശ്വരമകുടത്തെ അവർ നീക്കിക്കളഞ്ഞില്ല. സ്വാർത്ഥ സ്വപ്ന കറിക്കുവേണ്ടിയോ, ക്ഷണപ്രഭാചഞ്ചലമായ പ്രതാപത്തിനുവേണ്ടിയോ നിമിഷമാത്രവും സ്വപ്നമുളയുമായ അല്ല ഭോഗസുഖത്തിനുവേണ്ടിയോ അനശ്വരഭോഗ്യത്തെ വെച്ചുമാറ്റം ചെയ്യാൻ തക്ക മറവിരോമണിയല്ലായിരുന്നു അവർ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് താൻ അത്ര വിദൂരസ്ഥിതയല്ലെന്നും അവർ കണ്ടു. ഓടിപ്പിടിച്ചു രക്ഷപ്പെടുക എന്നുള്ളത് ഭൂമിയിലേക്കുള്ള ലജ്ജാ വഹമായ അധഃപതനമാണെന്നും പ്രത്യുത മൃത്യുവിനെ വരിക്ക എന്നുള്ളത് ശരീരബന്ധനത്തിൽ നിന്നും ഭോകപാശത്തിൽ നിന്നുമുള്ള പുണ്യമോചനവും ദിവ്യവരനുമായുള്ള ആത്മസംഗമവുമാണെന്നും ആധന്യ നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിച്ചു.

കൊലക്കുറ്റത്തിനുള്ള വിധിത്തീർപ്പുവായിച്ചുകേട്ട മാത്രയിൽ ലൌറേൻസുമാ അനന്ദബാഷ്പം പൊഴിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. “കണ്ടാലും, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള സോപാനം.” അനന്തരം അന്തരോപസങ്കീർത്തനങ്ങൾ പാടി

ക്കൊണ്ട് ഏതരും അഹമഹമികയാ വധസ്ഥലത്തേക്കു ത്വരിതപ്പെട്ടു. നഗ്നമായ ശിരസ്സോടും ബന്ധിതമായ കരങ്ങളോടും മന്ദസ്തമ മനോഹര മുഖകമലങ്ങളോടും അവർ കൊലസ്ഥലത്തേക്കു കയറി. ആദ്യമായി പേരുവളിക്കപ്പെട്ടത് നത്താലിയമ്മ ആയിരുന്നു. എന്നാൽ വരനെ പ്രാപിക്കുന്നതിൽ അക്ഷമയായിരുന്ന മരൊറാരു കന്യക മുന്നിട്ടു കയറിനിന്നു. ഉടനെ പ്രായംകൂടിയ മരൊറാരു കന്യക “നില്ക്കൂ, ഒരു മിന്നിട്ടു ക്ഷമിക്കൂ. ഏന്റെ അവധിയാണാലും” എന്നു പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. സ്വർഗ്ഗികവരനെ പ്രതിലോകത്തോടു പുണ്യസഹകരണത്വം അവലംബിച്ചു കന്യാവൃതം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്ന ഈ കന്യാസ്ത്രീകൾ അവരുടെ വരനോടുള്ള ദിവ്യപ്രേമത്തിൽ അഭിപ്രീയകളായി മരണത്തോടുകൂടെ മണവാളസഖ്യം പരിപൂർണ്ണമായി നേടി.

ഈ അഞ്ചു കന്യകമാർ വധിക്കപ്പെടുന്ന സമയം നമ്മുടെ ശ്രേഷ്ഠരും മറ്റും കാരാഗൃഹത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലെഴുതിയിട്ടുള്ള എഴുത്തിനെക്കുറിച്ചാണ് ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇവരുടെ രക്ഷസാക്ഷിത്വത്തിനും പിന്നെ അധികതാമന്ദം നേരിട്ടില്ല. ഇവർക്കു മറ്റൊരവരെ അപേക്ഷിച്ചു, പരിശുദ്ധ ചാരമേയം സപിരിച്ചുകൊണ്ടു കൂടി മരിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം കിട്ടി. ശ്രേഷ്ഠത്തിയമ്മയെ കൊലമരത്തിൽ കയറ്റിയപ്പോൾ ഭടന്മാരോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “പൌരന്മാരെ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു ആത്മീയകൃതജ്ഞരായിരിക്കണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇന്നേദിവസം ഞങ്ങളുടെ ആയുസ്സുലത്തിലെ ഏറ്റവും മനോജ്ഞമായ സുഭിന്നമാകുന്നു.”

കൊലപാതക നിർവാഹകൻ ഈ സാധ്യമിണികളെ നിർദ്വയം ബന്ധിക്കുവാൻ അവരോരോരുത്തരും അവനോടു നന്ദിപരകയും അവന്റെ കരത്തെ ചുംബിക്കുകയും ചെയ്തു. നിഷ്കുന്ദവും മൃദുവുമായ കന്യാധരപുടങ്ങൾ നിഷ്കുണ്ടകന്മാരുടെ കവിനകരങ്ങളെ, ദിവ്യവരാനുരണമായ ശത്രുസ്സഹത്താൽ സ്തംഭിച്ച കാണ്ഡ ഏക ശിലാഹൃദയത്തേയും തകർക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായിരുന്നു. ഉത്തരക്ഷണത്തി

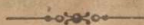
ൽ വധകന്താവന്റെ കരമരങ്ങൾ നിർമ്മലകന്യാരക്തത്താൽ പങ്കിലമാകുന്ന കാഴ്ചയും വാചാമഗോചരമത്രേ. ഇങ്ങനെ നിരപരാധിനികളായ ഈ കന്യാസ്ത്രീകളും അവരുടെ സഹോദരികളെപ്പോലെ സത്യവിശ്വാസത്തെ സ്വരക്തധാരയാൽ സാക്ഷിവെച്ചുകൊണ്ടും, തിരുസഭയ്ക്കും ജനസമാഗൃത്തിനും അനാശരക്തീന്തിയും പ്രഭയം വരുത്തിവെച്ചുകൊണ്ടും, തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ സ്വാത്മമ

ബവാളകൽ സമർപ്പിച്ച് നിത്യശാന്തിയിൽ അനവരതം ആശ്വസിക്കുന്നു.

ഏതൊരു മതവിശ്വാസത്തെ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതിനായി ഈ ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകളായി ഇപ്രകാരം നിരവധി രക്തസാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ ജീവനെ ഉദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ ആ വിശ്വാസം സാക്ഷാൽ സത്യവിശ്വാസമല്ലെന്നു എങ്ങിനെ പറയാൻ കഴിയും?

ഫാദർ ജെക്കബ് വെള്ളരിങ്ങാട്ട്.

അപ്സോലിക പാരമ്പര്യം.

എന്റെ അദ്വയനകാലത്തു ഒരിക്കൽ തീബോട്ടമാഗ്നം കൊച്ചിയിൽനിന്നും ആലപ്പുഴക്കു യാത്ര ചെയ്താൻ സംഗതിയായി. ആ ബോട്ടിൽ എന്റെ കൂടെ ഒരു കത്തോലിക്കാ സ്റ്റേഫിതനും അപരിചിതനായ നാലഞ്ചു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൊച്ചിയിൽ നിന്നും ബോട്ടു വിട്ടു കുറെ ചെന്നപ്പോൾ ഞാൻ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ (ഒരുപദേശി) മതസംബന്ധമായി ചിലതു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. നമ്മുടെ കന്താവിന്റെ ദിവ്യീയാഗമനത്തെ പററിയിരുന്നു ആ മനുഷ്യൻ അധികമായി പ്രസംഗിച്ചത്. അതിൽ തന്റെ വകുപ്പിൽപ്പെട്ടവർ അവലംബിച്ചിരുന്ന സാധാരണ അഭിപ്രായങ്ങളെ കൂടാതെ തന്റെ സ്വാഭിപ്രായത്തെ ഹൃദിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി സാക്ഷാൽ ക്രിസ്തീയ വേദത്തോടു അശേഷം യോജിക്കാത്ത പലേ നവീന ഉപദേശങ്ങൾ രുദ്രിപ്പുകയുണ്ടായി.

ഇതെല്ലാം ക്ഷമയോടെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ കടശി ഉപദേശിയോടിപ്രകാരം പറഞ്ഞതുടങ്ങി.

സ്റ്റേഫിതൻ— എന്റെ പ്രിയ സ്റ്റേഫിതന്റെ ഉപദേശങ്ങളിൽ അധികഭാഗവും രീരെ നൂതനമായിട്ടാണല്ലോ കാണുന്നത്. എന്നെപ്പോലെതന്നെ ഇവിടെയുള്ള പലരും അവ പുതുതായിട്ടിരിപ്പൊന്നെ തരമുള്ള. നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ നമ്മുടെ പൂർവ്വിതാക്കന്മാർക്കു അശേ

ഷം അറിയപ്പെടാത്തവയാണെന്നു പറയുവാൻ ഞാൻ ഒട്ടും മടിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ വാദങ്ങളെ പുലർത്തുന്നതിലേക്കു പുതിയ നിയമത്തിൽ നിന്നും ചില സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നതായി കേട്ടു. എന്നാൽ അതുകൾ ഈ നൂറ്റാണ്ടുവരെ ഒരിക്കലും ആ അർത്ഥത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ധരിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു എന്നുള്ളതു അവിതർക്കമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. എന്നതന്നെയല്ല, അവ നിങ്ങളുടെ നൂതനവാദങ്ങളെ പാടെ ഖണ്ഡിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തങ്ങളാണു്. ലോകം ഈ സംസാരിക്കുന്ന നമ്മോടുകൂടി സ്പെഷ്യൽപ്പെട്ടതൊ, ക്രിസ്തീയസഭ നമ്മോടുകൂടി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതൊ അല്ല. സത്യസഭ ഉണ്ടായിട്ടു ഇപ്പോൾ ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടോളം ആയിരിക്കുന്നു. ഈ യുഗങ്ങളിലെല്ലാം ക്രിസ്തീയോപദേശം ധാരാളം പ്രസംഗിക്കപ്പെടുകയും പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അനവധി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ബുദ്ധിമതികളും അതുകളെ അനുസരിച്ചു ജീവിച്ചു. അനേകം വിശുദ്ധന്മാർ അവയെ അനുകരിച്ചു അനുവർത്തിക്കുകയും അസംഖ്യം വേദസാക്ഷികൾ അവയ്ക്കുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ ജീവനെ അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ യെല്ലാമാണെങ്കിലും ഇപ്പോൾ നാം കേട്ടതായ ഈ നൂതന തത്വങ്ങൾ അവരിലാരുടെയും ബോധങ്ങൾക്കു വിഷയീഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നില്ല.

സ്റ്റേഫിതൻ- അതെ, ആ വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ് ഞാൻ ഇതുവരെ സംസാരിച്ചത്.

അന്ത്യൻ- റിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ എനിക്കും ഏന്റെ കൂട്ടർക്കും വളരെ രസാവഹമായി തോന്നി ഞങ്ങൾ ഏല്പാ വരും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരാണെന്നു അറിയുമ്പോൾ റിങ്ങർക്കു ഇക്കാര്യത്തിൽ ആശയത്തിനു ധാരാളം വഴിയുണ്ട്.

സ്റ്റേഫിതൻ- “സ്വപ്നം ഇല്ലനില്ല. അപ്രത്യോലിക പാരമ്പര്യം എന്നുവെച്ചാൽ എന്നാണെന്നു സൂക്ഷ്മമായി ഗ്രഹിച്ചാൽ ഒരിക്കൽ ഒരുത്തനു സാധിച്ചാൽ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ പാരമ്പര്യം പ്രാപ്തികാരം അയാൾ നമ്മളിപ്പോൾ തീർക്കുന്നതു നിശ്ചിതമാണ്.

അന്ത്യൻ- ഏന്റെ അഭിപ്രായവും അതുതന്നെയാണ്.

സ്റ്റേഫിതൻ- എനിട്ടു ഇപ്പോഴും റിങ്ങർ ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരൻ തന്നെയാണല്ലോ?

സ്വപ്നം മൗനം അവലംബിച്ചിട്ടു അയാൾ റിങ്ങർ ഒരു കത്തോലിക്കൻ തന്നെയാണ് അല്ലേ?

സ്റ്റേഫിതൻ- അതേ!

അന്ത്യൻ- ഒരു വിദ്വാന്മിയോ?

സ്റ്റേഫിതൻ- ഏനെ ചുമ്പിക്കൊണ്ടിട്ടിട്ടു: ഞങ്ങൾ രണ്ടുപേരും കത്തോലി

കാരാണ്. തൃശ്ശിനാപ്പള്ളി സെന്റ് ജോസഫ് കോളജ് വിദ്യാർത്ഥികളാണ്. ദൈവം ഇന്നു റിങ്ങർക്കു നൽകിയിട്ടുള്ളതായ വെളിച്ചം ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചു താമസംവിനാ റിങ്ങർ ഒരു കത്തോലിക്കനായിക്കൊണ്ടാൻ ഞങ്ങൾ സർവ്വതന്നെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുണ്ട്.

ഞങ്ങൾ ബോട്ടിൽനിന്നും കരകിറങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി കത്തോലിക്കാ മതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന മിലവുസുകൾക്കുള്ള പേരുകൾ അയാൾ ഞങ്ങളോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും Faith of our Fathers, Systematic study of the Catholic Religion എന്നിങ്ങനെ മിലതിന്റെ പേരുകൾ പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തതിനു പുറമെ ഞങ്ങളുടെ കോളേജിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ള മില ലഘുലേഖകൾ അയച്ചുകൊടുക്കുമെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തതും ചെയ്തയാത്രപറഞ്ഞു. അതിൻപ്രകാരം മില പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിനു അയച്ചുകൊടുക്കുകയുണ്ടായി. കത്തോലിക്കാ മതത്തെ പഠിച്ചുള്ള കൂടുതലറിവു അതുകൾ വഴിയായി അയാൾക്കു കിട്ടിയെന്നും കാലതാമസമെന്യേ ഒരു കത്തോലിക്കനായിത്തീരുകയുണ്ടായെന്നും വിനീതറിവാണിടയായി.

വകീൽ കെ. ജെ. പോൾ.

കമലനാഥയുടെ കുഞ്ഞു മക്കൾക്ക്.

എങ്ങിനെ ഞാൻ സഹിച്ചുകൊള്ളും! പ്രിയകുഞ്ഞുങ്ങളേ!

കുറേവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽവെച്ചു മരണം പ്രാപിച്ച ഈ ശോസഭക്കാരനായ ഒരു മിഷ്യനറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പകാലത്തു നടന്ന ഒരു സംഭവത്തേക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു റിങ്ങളെല്ലാവരും കേൾക്കേണ്ടതുതന്നെയാണ്. ഇത്താലൂക്കാലത്തുണ്ടായ അദ്ദേഹം ഒരമ്മയ്ക്കു ഏകമകനായിരുന്നു. പിതാവു പരലോകപ്രാപ്തനായതിനോടെ അമ്മ പുത്രനെ അതിരുകവിഞ്ഞു ലാളി

ച്ചുവളത്തിവന്നു. തന്നിമിത്തം മകൻ നാൾക്കുനാൾ മഹാത്മാ:നായിരായി രീതിയിൽ അഭിശരിപ്പാനില്ലല്ലോ. കടശി അമ്മ ശാസനവും ഉപദേശങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചുനോക്കി. യാതൊരു ഫലവുമുണ്ടായില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കെ അടുത്തുള്ള ഈശോസഭക്കാരന്റെ വക ഒരു വിദ്യാലയത്തിൽ കുട്ടികൾക്കായി ഒരു ജ്ഞാനധ്വാനം തുടങ്ങാൻപോകുന്ന വിവരം കേട്ട അതിൽ തന്റെ മകനേയും എങ്ങനെയെങ്കിലും സംബന്ധിപ്പിക്കണമെന്നു അമ്മ രീതിപ്പെടുത്തി. എന്നാൽ

നമ്മുടെ യുവാവുകളെ എന്തുവന്നാലും അതിനു പോകുന്നതല്ലെന്നും വാദിച്ചു. ഒടുവിൽ ബലം പ്രയോഗിച്ചു മകനേ ധ്യാനസ്ഥലത്തുകൊണ്ടുചെന്നാക്കിയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കഴിഞ്ഞല്ലോ എന്നിട്ടും ഫലമുണ്ടായോ? ശരീരംകൊണ്ടു അവിടെയിരുന്നാലും മനസ്സുകൊണ്ടു അവിടെ ഇരിക്കുന്നതല്ലെന്നും, ധ്യാനവിഷയങ്ങളിൽ അശേഷം ശ്രദ്ധിക്കുന്നതല്ലെന്നും ഉള്ള പ്രതിജ്ഞയോടുകൂടി ധ്യാനത്തിന്റെ ആദ്യത്തേ രണ്ടു മൂന്നു ദിവസങ്ങൾ അവൻ കഴിച്ചുകൂട്ടി. അനന്തരം നരകത്തേക്കു റിച്ചുള്ള ധ്യാനം നടന്നു. നരകതീയുടെ ഭയങ്കരത, നിത്യത്വം എന്നിവയോടുപറ്റി ചിലവാക്കുകൾ അതിൽനിന്നു നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാരനും യദൃച്ഛയായി കേൾപ്പാനിടയായി. എങ്കിലും അതിലേക്കു അല്പംപോലും ചിന്തയെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. വിദ്യാലയത്തിൽ അവനായിട്ടു കൊടുത്തിരുന്ന മുറിയിൽപോയി പതിവുപോലെ അന്നു രാത്രി വിളക്കു കൊളുത്തിയ സമയം കൈയുടെ ഒരു വിരൽ കുറച്ചൊന്നു പൊള്ളിയപ്പോഴാണ് കുട്ടിയ്ക്കു പെട്ടെന്നു ബോധം തെളിഞ്ഞതു. അല്പമായ ഈ അഗ്നിസ്തർലംകൊണ്ടുണ്ടായ ഈ വേദന ഇത്ര അപഹൃതമായി എനിക്കുതോന്നുന്നെങ്കിൽ - ഇന്നു ധ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞുകേട്ട ആനിത്യം നരകതീയിൽ ഞാൻ ചെന്നു വീഴുകയാണെങ്കിൽ - അതിന്റെ വേദനകൾ എങ്ങനെ ഞാൻ സഹിച്ചു കൊള്ളും? ഞാനിപ്പോഴുപോകുന്നവക്ഷം അവിടെച്ചെന്നല്ലാതെ അവസാനിക്കുമെന്നും തോന്നുന്നില്ല. എന്നിങ്ങനെ ഓരോ ധ്യാനവിന്തകളിലേക്കു കൂടി അറിയാതെ തന്നെ പ്രവേശിച്ചുപോയി. ചുരുക്കിപ്പറയാമല്ലോ. ആ രാത്രിമുഴുവൻ ധ്യാനത്തിൽ തന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. മേലാലുള്ള ജീവിതമുറകളോടുകൂടി ചില തീരുമാനങ്ങളും മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

വിരോധിപസം രാവിലെ ധ്യാനശുദ്ധിന്റെ അടുക്കൽചെന്നു “ഈശ്വരഭക്തിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന്നു എനിക്കു വദിക്കണം” എന്നാണ് നമ്മുടെ കുട്ടി അ അപേക്ഷിച്ചത് അദ്ദേഹത്തിന്നു ഇതു കേട്ടപ്പോഴുണ്ടായ അത്ഭുതം പറയേണ്ടുണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്തായാലും ധ്യാനംകഴി

യ്ക്കുതന്നും, ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടകാര്യമാണല്ലോയെന്നും പറഞ്ഞു അപ്പൻ തല്ക്കാലം കുട്ടിയെ സമാധാനപ്പെടുത്തി അയച്ചു. ബാക്കിയുള്ള ധ്യാനദിവസങ്ങൾ അവൻ അത്യന്ത ഭക്തിപൂർവ്വം കഴിച്ചു, തന്റെ പ്രതിജ്ഞയിൽ പൂർണ്ണവിശ്വാസം സ്ഥിരപ്പെട്ടിരിക്കുകയിൽ, ധ്യാനംകഴിഞ്ഞു വീട്ടിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുപോകുന്നതിനായി അമ്മയും വന്നുവെന്നും. “അമ്മേ ഇനി ഞാൻ വീട്ടിലേക്കു പോരുന്നില്ല” എന്നായിരുന്നു മകനിൽനിന്നുകിട്ടിയ സന്ദേശം. വിവരങ്ങളെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ അമ്മയ്ക്കു കുറേ കണ്ണിതവുമുണ്ടാകാതിരുന്നല്ലോ. “എന്റെ മകൻ നന്നാകണമെന്നല്ലാതെ ഇത്രയധികം നന്നാകണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ലല്ലോ!” എന്നായിരുന്നു അവരുടെ ഭക്തവലാതി. എങ്കിലും ഭക്തയായിരുന്ന ആ സാധുവി ദൈവചിന്തത്തോടു അശേഷവും മറുതലിച്ചില്ല. സന്തോഷം അവർ പുറനെ ദൈവത്തിനായി പ്രതീക്ഷിച്ചും, അയാൾ ഈശ്വരസഭയിൽ പ്രവേശിച്ചു പട്ടമേറു മിഷ്യനറിവേലയ്ക്കു നമ്മുടെ ഇന്ത്യയിൽവന്നു ഭീഷ്കാലം ജീവിച്ചു കടശി ഇവിടെത്തന്നെ മരിക്കയും ചെയ്തു.

മരണം വിധി മുതലായ ഭയങ്കരസത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കഴിഞ്ഞ മാസങ്ങളിൽ നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു. അതുപോലെ ഭയങ്കരമായിട്ടുള്ള വെറൊന്നിനെക്കുറിച്ചാണു ഇത്തവണ പറയാനുള്ളത്. അതായതു നിത്യ നരകം! കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ പേടി തോന്നിക്കുന്ന ആ ഭയങ്കര രീതി! ചാവുദോഷത്തോടെ മരിക്കുന്ന ആളുകൾ വിധി കഴിഞ്ഞാലുടനെ ഞാനു വീഴുന്ന ആ ഇരളിന്റെ പരാവാഹി!! “ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ! എന്നിൽനിന്നകന്ന്, പിശാചിനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കുമായി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന എന്നെന്നേക്കുമുള്ള തീയിലേക്കു പോകുവിൻ” എന്നു നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷാദാതാവ് ഏതൊരു സ്ഥലത്തേക്കുറിച്ചു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവോ ആ സ്ഥലം. ത്രിപുഷ്പേട്ട കണ്ണങ്ങളേ! സർവ്വശക്തനായ ദൈവം ഇതു ഒരു ശിക്ഷയുടെ സ്ഥലമായിട്ടു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവിടുത്തെ ദുഃഖസങ്കടങ്ങളും തെരുക്കുണ്ട

ളം ഏതുതരത്തിലുള്ളതാണെന്നു വിസ്മയിച്ചിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം മാത്രം ഏതെന്നു പറയേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. അതു മറൊന്നുമല്ല. ആ ശിക്ഷ ഒരു കാലവും— ഒരിക്കലും— അവസാനിക്കയില്ലെന്നുള്ളതാണ്. ആണ്ടുകളും യുഗങ്ങളും കടന്നുപോകും. അതേ കോടാകോടി യുഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോകും. ഓ! ഭയങ്കരമേ! നിത്യതപമേ! എന്നാലും നരക ശിക്ഷയ്ക്കു് ഒരവസാനവുമുണ്ടാകുന്നില്ല.

മഹാ പുണ്യാത്മാക്കളേപ്പോലും ഇതിന്റെ ഓർമ്മ ഭയപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. അമ്മത്രേസ്യാപുണ്യവതി, നരകത്തിൽ തനിക്കായി രയാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന സ്ഥലം ദിവ്യദൃഷ്ടിയാൽ കാണാനിടയായതു മുതൽക്കാണ് പുണ്യപുണ്യതയുടെ ഉന്നത പദവിയൽ കയറുവാനാരംഭിച്ചതെന്നു ആ അമ്മയുടെ ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. പ്രാൻസീസ് ബോർജിയോ എന്ന കീഴ്ത്തിപ്പെട്ട പുണ്യവാൻ നരകത്തിൽ ന്യായമായി തനിക്കു കിട്ടേണ്ട ഇടം കൂടുകൂടെയോർത്തുകൊണ്ടു പുണ്യജീവിതത്തിൽ മുഴമ്പാട്ടു പോയിരുന്നുവെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. നരകത്തിന്റെ ഒരു പടം കണ്ടതിനോടെ യാണു പടയാളിയായിരുന്ന ദൊസിത്തേ വുസൈനയാൾ മനസ്സു തിരിഞ്ഞു പുണ്യവാനായതു്. മേൽപറഞ്ഞ കുട്ടിയുടെ മാനുഷാന്തരം തന്നെയോർത്തുനോക്കുക. ആ കയാൽ പ്രിയ കുഞ്ഞുങ്ങളേ! ഈ ചിന്ത നല്ലപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പതിച്ചുകൊൾക. നിത്യശിക്ഷ! ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ദുരിതം! അയ്യയ്യോ! ഒരു ചാവുദോഷത്തോടെ മരിക്കുന്ന പക്ഷം! ഈ ശിക്ഷ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങൾക്കും വന്നുകൂടും. എങ്ങനെ ഇതു സഫിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു നല്ലപോലെ വിചാരിച്ചുകാണുക.

ഹാ! എന്റെ ദൈവമേ! ഭയത്താൽ എന്റെ ശരീരം വിറയുന്നു. നിത്യനരകം! ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത ശിക്ഷ!! അയ്യയ്യോ! അല്ല വേദന പോലും കുറഞ്ഞൊരുനരത്തേക്കു സഫിച്ചാൻ പാടില്ലാത്ത ഞാൻ ഈ നിർഭാഗ്യ

സ്ഥലത്തു ചെന്നുചേർന്നാൽ എന്തുചെയ്യും! എന്റെ ആത്മാവേ! നരകത്തിൽ നിന്നു ഒഴിവാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ പാപത്തിൽ നിന്നു നീ വിട്ടുകുന്നു കൊൾക. നിലനിൽക്കാത്ത നീചസന്തോഷങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇനി രമ്പുദാനേ ഉപദ്രവിക്കാൻ നീ തുനിയുമോ? നിത്യകാലത്തേക്കു നരകാഗ്നിയിൽ വേകുന്നതിനുചേണ്ടി, നിന്റെ ശരീര ദുരാശാപാശങ്ങൾക്കു കീഴ്പ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നതിനു ഇനിയും നീ മനസ്സാകുമോ? അയ്യയ്യോ! നരകവാസികളുടെ ആ പ്രലാപകരമായ നിലവിളിയെ നീ ശ്രവിക്കുക. എങ്ങനെ ജീവിച്ചാൽ കൊള്ളായിരുന്നവെന്നു ഇപ്പോൾ അവരോടു നീ ചോദിച്ചുനോക്കുക. സ്നേഹപൂർണ്ണമായ ഈശോയേ! നിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിനു എന്നെ മുഴുപനിതാ കയ്യൊളിച്ചിരിക്കുന്നു. സ്നേഹാഗ്നി നിറഞ്ഞ നിന്റെ തിരുഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ എന്നെ നീ മറച്ചുകൊൾക. ചാവുദോഷത്താൽ അതിൽനിന്നകന്നു നരകരീതിലേക്കു വീഴുന്നതിനു എന്നെ നീ കൈവിടരുതേ. മറിയമേ! എന്റെ നല്ല മാതാവേ! എന്റെ അശ്രുവും, എന്റെ രക്ഷയും, എന്റെ ധൈര്യവും നീയായിരിക്കുന്നു. നിന്നിൽ ശരണപ്പെടുന്നവരേ നരകശിക്ഷക്കു നീ കൈവാടുകയില്ലെന്നു ഞാൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. സകല മാലാഖമാരേ, ചരിത്രദ്ധന്മാരെ! നിത്യനരകാഗ്നിയിൽ നിന്നു വിട്ടുമാറുന്നതിനു ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നു നിങ്ങൾ എന്നെ പഠിപ്പിക്കണമേ. അതിനു തക്കവണ്ണം നല്ല കണ്ത്തായിട്ടു ജീവിക്കുന്നതിനു വേണ്ട മനോഹൂണം തമ്പുരാനോടു നിങ്ങൾ എനിക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചുതന്നരുളുക.

പ്രിയ കുഞ്ഞുങ്ങളേ! ഞാൻ ഇനിയധികം പറയുന്നില്ല. ഈ കേടുകാര്യങ്ങൾ നിങ്ങൾ പലപ്പോഴും ഓർമ്മയിൽ വരുത്താൻ ശ്രമിക്കയാണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെജീവിതം പലരേ വ്യത്യാസപ്പെടുവരും. അങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യാസം പലതും കാണുന്നുണ്ടോ?

എന്നു നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം കൊച്ചപ്പൻ.

വരിശുദ്ധ വ്യാകുലമാതാവ്.

—o—o—o—

ജീവനറെ സുതഭേദമനു മടിയിൽക്കിടത്തിയതില്ലു വൻ—
പീഡയേറെ മുറിവൊക്കെ മേരി! കടുശോണമെന്നതി! കാണവേ
താപമേറുമുഖവായ്ക്കുറിഞ്ഞ മനതരടക്കി മനുജക്കുഴം
മാലകറണമതിന്നു ദൈവഹിതമേവമെന്നു കരുതുന്നു നീ.

ഏണേക്കാട്ടു യേശുസേപ്പു കത്തനാർ.

ശ്രുതിൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചനാളതിനുമോട്ടുക് സാക്ഷിയായ് ഒറ്റുമാ
ക്ഷേമത്തിന്നിരയായ് ഭവിച്ച സുകൃതക്കാരായ നാരിമരണ!
നാശംനീക്കി നരക നന്മയുളും വിശേഷശരീ! മേൽ വിപൽ—
സ്വം തെല്ലുമിയന്നിടാതെയിവനേക്കാത്തിടണേ സന്തതം.

കൃഷ്ണമരണം സ്തുരിയാ ഡീക്കൻ.

ഒപ്പുനാരായ നാനഭനതതികളുമോ ചെല്ലു പാപങ്ങൾമൂലം
കഷ്ടപ്പാടേറു ജീവൻ കുരിശിലഥ വെടിഞ്ഞുളളാരിശന്റെ ഭേദം
കഷ്ടം തന്നെമേറുപ്പലകറി “മകനോ”യെന്നുരച്ചുമവെച്ചാ—
ദിഷ്ടക്കേടോയ്തു കേഴും ഉഗ്രമിഥിമണിയാം മേറിയെക്കൈതൊഴുന്നേൻ.

അതിരമ്പുഴ സി. എം. സെബാസ്റ്റ്യൻ.

കയ്യും കാലും തറച്ചുക്കുരിശിലൊരു മഹാപാതകിക്കൊപ്പമായി—
കയ്യേ! രക്തമെല്ലാം പലവഴി ചിതറീടത്തുമാം ശ്വാസമോടെ
തന്നോമൻ പുത്രനാത്രം വികൃതവടിവിലായ്ക്കണ്ട ജീവശ്വപാപോ—
ലന്നാശ്ലീവാച്ചുവടിൽ കഠിന വ്യഥയോടും നിന്ന നാഥേ! നമസ്സേ.

റി. കെ. വർക്കി മേൽത്തല.

‘പുത്രൻ’ മന്ത്രിയെ നിത്യശിക്ഷയതിൽനിന്നുപോട്ടു രക്ഷിക്കുവാ—
നന്യന്തം ഭൂരിതംസമിച്ചു മരണം പ്രാപിച്ചതാകെ സ്വയം
പാത്താത്തിക്കുടലിൽപ്പതിച്ചു കരകണ്ടീടാതുനോരു നൽ—
സ്തത്രേ! വ്യാകുല ‘മേരി! ദാസന’ സദാ നീതാനൊരാലംബനം.

സി. ജെ. മേരീദാസൻ. വാടസ്സൽ.

ഏറ്റും ഭാരമിയന്നിടുന്ന കുരിശൊക്കാരണ്ണുരത്താകരം
പാരം ക്ഷീണതയോടെടുത്തു വഴിയേപോകുന്നതീക്കിക്കയിൽ
ഭീയേരീടിന വ്യാകുലാഞ്ചിനപ്പിൻത്താണോരു മേരി! വരം
നീയേകീടുക ഞാനുമെൻ കുരിശുൾത്താപം വിനാപേരുവാൻ.

ശാസ്താംകോട്ട ഏ. ആൻറണി പ്രണാണ്ടസ്.

ഒപ്പുനാരായ പീഡയേറെരുടലും മർത്യകുവേണ്ടിപ്പരം
തുച്ഛത്വത്തന്നെ തുറന്നൊരഞ്ചുമുറിയും പാത്തോമനപ്പുത്രനേ.
ഇററിറോലുമൊരശ്വവോട്ടുമടിയിൽത്താങ്ങുന്നതായേപരം
തേററത്തിന്റെയത്രപിചേക്കിയിവളിൽ; ഭവങ്ങളിൻക്കുറിയും.

ജോൺ മേരി, തോട്ടം.

ശ്രീതാവുന്നസുതൻ ജനിച്ചതു മുതൽ സ്ത്രീവായിലാരക്കുകൻ
ധാതാവിൻ വിധിപോൽ മരിച്ചതുവരേ ദുഃഖാഞ്ചിമദ്ധ്യേ സദാ.
നീതാനേറൊരു ശോകഭാരമനിശം ചിന്തിക്കുമ്പിപ്പാപിയേ
മാതാവേ! തവപുത്രനായ്ക്കരുതിമേൽ പാലിച്ചുകൊള്ളണമെ.

കെ. ജോൺ, കൈതരക്കോട്ടിൽ.

ശ്രീയഞ്ചു തവപുത്രനിന്നിനെ മഹാ നിഷ്കാമനായ് ക്രൂശതിൽ
കായം കൈവെടിവോളമേറു കഠിന കൈകൾക്കു ധാ! കാരണം

തായെ! വ്യാകുലനായികേ! മമ മഹാ പാപങ്ങളാണുകയാ-
ലായുസ്സുള്ളതുകാലമേതു മിനിമേൽ ചെയ്തില്ല ഞാനീവിധം.

പ്രാക്കിയിൽ ജോൺ വാല്യൂർ.
ഗാതുൽത്താമലമേൽ മകന്റെ മരണം മയ്യാംബികേ! കണ്ടുനീ
ശോകത്താൽ സ്വമനോവചുസ്സുകൾ പരം വല്ലാതെ വാടിടവെ
ആഗസ്തം കമാരമേനി കുരിശിൽ നിന്നങ്ങിറക്കിട്ടു നിൻ
ശ്രീകണ്ഠം മടിയിൽ കിടത്തിയതു ഞാനോരോരം പ്രത്ഥിക്കുവൻ.

പനക്കൽ വി. സെബാസ്റ്റ്യൻപിള്ള.

സമൂഹം.

“വഞ്ചിശൻ രാമവർദ്ധനാതികശലയശോരാശിയായ് വാഴ്ക! നീണാൾ.

സി. ജെ. മേറീദാസൻ. വാടക്കൽ.

തിരുവട്ടപ്പള്ളി പൊതുനിയോഗം.
വെക്കേണ്ട പൊതുനിയോഗം.

“വേദപ്രചാരസംഘങ്ങളെ സഹായിക്കുക.”

ദൈവരാജ്യം ലോക
ത്തിൽ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനാ
യി മഴിഹാ കത്താവ് മർ
ത്യനായി അവതരിച്ചു. എ
ന്നാൽ അവിടുന്ന് ലോക
ത്തിലായിരിക്കയിൽ അതി
ന്റെ അസ്ഥിധാരം ഇടുക
യേ ഉണ്ടായൊള്ളു. അതി
നെ പൂർത്തീകരിക്കേണ്ടജോ
ലി മനുഷ്യരെത്തന്നെ ഏല്പി
ച്ചിട്ടാണ് അവിടുന്ന്പോയി
രിക്കുന്നത്. “നിങ്ങൾപോ
യി എല്ലാ ജനങ്ങളെയും
പരിപൂർണ്ണവിൻ” എന്നുള്ള
തന്റെ ആജ്ഞയെ തന്റെ
അനുഗാമികളി ലോരോരു
ത്തരും എത്ര വിശ്വസ്തരായോക നിർവ്വഹി
ക്കുമോ അത്രയ്ക്കു ശിശ്വമായി തന്റെ രാ
ജ്യം ലോകമാകെയെങ്കിലും വ്യാപിച്ചു കാ
ണാനിടയാകും.

ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയും ഇ
തു സംബന്ധിച്ചുള്ള അവ
ന്റെ മുതൽമുഖം ശരി
യായായി നിവൃത്തിക്കു
കാരണം വേല ഇനിയുംവു
ത്തിയാകാതെയാണ് കിട
ക്കുന്നത്. ലോകത്തിലുള്ള
രഹസ്യം കോടിയിലുപേ
ജനങ്ങളിൽ ഹൃദയം വീ
തുകണ്ടു ഇനിയും മഴിഹാ
യുടെ രക്ഷാകരമായസ്വർഗ്ഗ
രാജ്യസീമയ്ക്കുപുറത്താണ് വ
ത്തിയെന്നത്. ഏഷ്യാഖണ്ഡ
ത്തിലുള്ള ജനങ്ങളിൽ നൂ
റുക്കൂറോളം സത്യവിശ്വാസം
അനുസരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു കേ

ൾക്കുമ്പോൾ ആകാശം സഹതാപം തോ
ന്നാത്തതു! ആകയാൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ
ർന്നു പരിശ്രമിക്കേണ്ടതിനുള്ള അവസരം
സൃഷ്ടമാകുന്നു.

നേരിട്ടുപോയി വേദം പ്രസംഗി
ക്കുന്നതുള്ളതു എല്ലാവർക്കും സാധിക്കുന്നത
ല്ല. എന്നാൽ ഓരോവിധത്തിൽ യഥാ
ശക്തി അതിലേക്കു സഹായിക്കുന്നതുള്ള

ശ്രീഹന്മാരുടെ കാലം മുതൽ ദൈ
വരാജ്യപ്രചാരത്തിനായുള്ള ജോലി നി
രന്തരമായി നടന്നുവരുന്നുണ്ടു. എങ്കിലും

തു ആകും കഴിയുന്ന കാര്യമണല്ലോ! ഇപ്രകാരം, വേദപ്രചാരണ ജോലിയിൽ ഉദ്യോഗപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളെ പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും പണസഹായം വഴിയായിട്ടും സഹായിക്കുന്നതിനായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭകൾക്കാണ് വേദപ്രചാരസംഘങ്ങൾ എന്നു പ്രായേണ വേദപരഞ്ഞുപരുന്നതു. ഇദ്ദേഹസഭയുടെ ഉത്തരം രീതി നല്ലതായിട്ടുള്ളതാണ്. ചുവപ്പാൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ ലിയോൻ പട്ടണത്തിലുള്ള പെൺപിൻ ജാറിക്കോ എന്നൊരു സ്ത്രീ അവളുടെ മില സ്റ്റേഷൻ കളോടുചേർന്നു മിഷ്യനറിമാരെ സഹായിക്കുന്നതിനായി ഒരു പണപ്പിരിവാറാഭിച്ചു. ആളുകൾ വലിച്ചുവന്നപ്പോൾ ആസ്തിയിൽ ആളൊന്നു ഒരു സെൻറർ നിശ്ചയം ചെയ്തു. കടരി അതു വ്യവസ്ഥാപിതമായ ഒരു സഭയായി പഴുവസാനിച്ചു. മാർഗ്ഗാപ്രമാർ അതിനെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇന്നു ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ഉപശാഖകളോടുകൂടി ലോകമൊട്ടുക്കുള്ള വേദപ്രചാര ജോലികൾക്കു സാഹായ്യം ചെയ്യുന്ന സാക്ഷാൽ “വേദപ്രചാരസംഘം” ഇങ്ങനെ ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്.

ഫർഫ-മാണ്ടുവരെ ഈ സഭയിൽ നിന്നു ശേഖരിച്ച അകത്തോലിക്ക രാജ്യങ്ങളിലെ മിഷ്യനറിമാർക്കായി വിതരണം ചെയ്തിട്ടുള്ള തുക ചു കോടി ഡോള

റോളം വരുമെന്നു കാണുന്നു. ഇതിൽ നാലുകോടിയിലധികവും പ്രാർത്ഥന നിന്നതന്നെ വിരിഞ്ഞിട്ടുള്ളതാണ്. രണ്ടാമതായി നിൽക്കുന്ന ജർമ്മനി മുക്കാൽ കോടി ഡോളർ ശേഖരിക്കുകയുണ്ടായി. അറക്കോടിയിലധികം വിരിച്ചിട്ടുള്ള ഇറ്റലിയാണ് മൂന്നാംസ്ഥാനത്തു നിൽക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ ഏല്പാരാജ്യങ്ങളിലേയും ഉപശാഖകൾ അതാതിന്റെ ശക്തിക്കനുസരിച്ചുള്ള തുക വിരിച്ചെടുത്തു പ്രതിവർഷം കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു ഏർപ്പിക്കുകയും, അവിടെ നിന്നു ആവശ്യാനുസരണം ഓരോ അജ്ഞാന രാജ്യങ്ങൾക്കായി വീതിച്ചുകൊടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുവാനുണ്ട്. അകത്തോലിക്ക രാജ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രമുള്ള പണപ്പിരിവാറുകൾ ഇതിൽ അല്പംപോലും യൂറോപ്പു അമേരിക്ക മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള കത്തോലിക്ക രാജ്യങ്ങളുടെ ആവശ്യാനുസരണം ഒരിക്കലും കൊടുക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള വിവരങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ആളുകൾക്കു ഈ വിഷയത്തിലുള്ള അലസതയേപ്പരിഹരിക്കുന്നതിനു ഉപകരിക്കാതിരിക്കയില്ല. ആകയാൽ അതിനായിട്ടു പ്രത്യേകിച്ചു ഈ മാസത്തിൽ തിരുവൃദ്ധഭക്തന്മാർ പ്രാർത്ഥനാകണം.

തുലാമാസം.

“ജപ അപ്പോസ്തോലാന്തസ്സഭയുടെ പ്രചാരം.”

പുസ്തകാഭിപ്രായം.

(എ) ‘പാശ്ചാത്യരും പൗരസ്ത്യരും’

ഈ അഭിധാനത്തിൽ മിസ്റ്റർ വി. സി. ജോർജ്ജ് കത്തോലിക്കരുനിൽ തുടച്ചുവായി എഴുതിയിരുന്ന ലേഖനങ്ങളെ ഒന്നാക്കിച്ചെത്തു പുസ്തകരൂപേണ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതിന്റെ ഒരുപ്രതി അഭിപ്രായത്തിനായി ഇവിടെ അയച്ചുതന്നു ഞങ്ങൾ സന്തോഷപരസ്സരം ഒരാവർത്തി വായിച്ചുനോക്കി. ഈത്തരം കഷായങ്ങൾ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ചെന്നിപ്പെക്കിൽ മിലരുടെ രോഗം കണക്കില്ലാതെ ക്ഷോഭിക്കാനിടയുള്ളതുകൊണ്ടു ഇതുവേലയുള്ള വൈദ്യന്മാർ കരളുകിടയുണ്ടാ

യിക്കണമെന്നു എന്നായിരുന്നു ഈ ചെറുപുസ്തകം വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോഴുള്ള ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയംഗമമായ പ്രാർത്ഥന.

“കേരളകേസരി” എന്ന മാസികയിൽ ഒരു മാന്യൻ എഴുതിയിരുന്ന ഒരു ലേഖനത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതമായി കാണുമിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ് ഇതു എഴുതിയിട്ടുള്ളതു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള അമാന്യൻ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ വകയായി താൻ പഠിച്ചിട്ടുള്ള ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളിൽ കണ്ടതുകളെ അസ്സ

ഭമാക്കി പൊതുജനോപകാരാർത്ഥം. എഴുതിയ കേസരിയിലെ പ്രസ്തുത ലേഖനങ്ങൾ മുതൽക്കുതന്നെ, പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു മതത്തിന്റെ പ്രാദർഭാവത്തോടുകൂടി മാത്രമാണ് ലോകത്തിനു സാക്ഷാല്യമുള്ള പരിഷ്കാരമുണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്നു സമർത്ഥിപ്പാനാണ് ശ്രമിച്ചത്. ഇങ്ങനെയുള്ള അബദ്ധജല്പനകൾക്കേതാൽ അതിനാൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന അജ്ഞതയെ ഓരോ സാധാരണക്കാരനും ചൊല്ലാത്തതുപോലെ എന്താൽ ഇത്തരം പുഷ്പകാവ്യങ്ങൾ തെളിക്കാതെ വിട്ടുനീക്കി സാധാരണക്കാരനായ ക്രൈസ്തവർക്കു മിസ്റ്റർ ജോർജ്ജ് കേരളീയ പത്രപ്രവർത്തനമായി അല്പമെങ്കിലും പരിചയപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരോടു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ആ സാക്ഷാത്കാരം വിശേഷം തന്നെയാണ് ഈ ഉദ്യമത്തിലേക്കു അദ്ദേഹത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. അത്രയും ഈ ശ്രമം ഫലിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന്, നമ്മുടെ വിചാരകോട്ടത്തു കത്തോലിക്കാഭിമാനം അപ്പീസിൽനിന്നും ഈ പുസ്തകം വാങ്ങി വായിച്ചു നോക്കിയാൽ ബോധ്യപ്പെടും.

(൨) മേലനമറിയം അഥവാ പശ്ചാത്താപം പ്രായശ്ചിത്തം.

രോമാക്കാരെ പ്രസിദ്ധ വാഗ്മിയായ സിസറോ കവിതശസ്ത്രീനായിട്ടും ഒരിക്കൽ ശ്രമിച്ചുതന്നിരുന്നതുകൊണ്ട്, “അദ്ദേഹം അതിനു പോകാതിരിക്കുകയായിരുന്നു” എന്നദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്റ്റേഫി തന്റെ അഭിപ്രായം പറഞ്ഞതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ആദ്യത്തേ ഒരു പട്ടികയിലുള്ളതെ വേറൊന്നുകൂടി ചമസ്സന്നതിനു അദ്ദേഹം ഉദ്യമിച്ചിരുന്നതായിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെയുള്ള ചില ആശങ്കകളാണ്, വള്ളത്തോൾ മിസ്റ്റർ നാരായണമനോഹരൻ തുടങ്ങിയവരിൽനിന്നു ഒരു “മേലന മറിയം” പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതായി ‘അത്മപോഷിണി’യിൽക്കണ്ടപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായത്. എന്നാൽ പുസ്തകം വായിച്ചുകണ്ടതിനോടെ, ഞങ്ങളുടെ ശങ്കകൾ മിക്കവാറും അസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കാൻ അതിയായ ചാരിതാത്മ്യമുണ്ട്.

ക്രിസ്തീയവേദപുസ്തകം മുഴുവനും, അതിലെ ഓരോവാക്കും ഈശ്വരപ്രേരിതമാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഈവി-

ശുദ്ധ ലിഖിതത്തോടുപോലാത്തതായിട്ടാണു കരുതിപ്പോരുന്നതെന്നു പറയാനാവാം. അതിൽ ഒരു വള്ളിക്കോ വള്ളിക്കോ ഭേദം വരുത്താൻ പാടുള്ളതല്ല; വരുത്തിയാൽ അവകളു സഹിക്കാവുന്നതുമല്ല. കത്തോലിക്കാർ വിരമിതങ്ങളാകുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വേദശാസ്ത്രസംബന്ധമായ ഈ വിധ അപഭ്രംശങ്ങൾ നേരിടാതിരിക്കുന്നതിന് കത്തോലിക്കാസഭ അത്രയും വിവേകപൂർവ്വമായ ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. തക്കതായ അറിവും അധികാരവും ലഭിച്ച അളകളുടെ പരിശോധനാനന്തരമുള്ള അനുമതി സിദ്ധിച്ചല്ലാതെ മതസംബന്ധമായ യാതൊരു പുസ്തകവും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. രേഖാമൂലമായ ഈ അനുമതി പുറംകടലാസിൽ കാണാത്ത മതവിഷയകങ്ങളായ പുസ്തകങ്ങൾ വായിച്ചുകണ്ടെന്ന് കുറിയായി അവർ മുടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഇത്ര നിഷ്പക്ഷമുള്ള ഈ കൃഷ്ണ അത്ഭുതം ഇടയാക്കാതെ “മേലനമറിയം”യേ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ ഹിന്ദുശാസ്ത്രപരമോന്നതമായിട്ടുള്ളതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുന്ന ഒരു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു സാധിക്കുമോ എന്നു ഞങ്ങൾ ശങ്കിച്ചതിൽ അത്രയും സംഗത്യമുണ്ടെന്ന് ഇതിൽനിന്നു വിശദമാണല്ലോ. ആകയാൽ ഇത്ര ദുർലഭമായ ഈ പുതിയ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ മിസ്റ്റർ വള്ളത്തോൾ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള വിജയം അത്യന്തം അഭിനന്ദനീയവും, കൈരളിക്കു പൊതുവിൽ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു പ്രത്യേകിച്ചും ശ്രേയസ്സുരുമായിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനും കൃഷ്ണനും തുല്യസ്ഥാനം നൽകിയുള്ള ചില പ്രയോഗങ്ങൾ ചിലസ്ഥലങ്ങളിൽ കണ്ടതൊഴികെ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മനഃശ്ലേശം വരുത്തത്തക്കതായി യാതൊന്നും ഇതിൽ കാണുന്നില്ലെന്നു സസന്തോഷം ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടു. പ്രസ്തുത പ്രയോഗങ്ങൾതന്നെയും “ഉദ്യമമന്ദിരം” ഉള്ള വിശാലബുദ്ധിയുള്ള മഹത്തമകൾക്ക് ആദരണീയമായിത്തന്നെ തോന്നുവാനുണ്ടു. “മനോരമ” സൌരഭം രതിവിട്ടിരിക്കുന്നതായിക്കണ്ടു. ക്രിസ്തുവിനേയും കൃഷ്ണനേയും ഒരേനിലയിൽ

ൽക്കരുത്തുന്നതിൽ വൈമുഖ്യമില്ലാത്ത വല്ല ക്രിസ്തീയ വകുപ്പുകാരും വല്ലെടുത്തു മുണ്ടായേക്കാമെങ്കിലും, കത്തോലിക്കരെ സംബന്ധിച്ചെടുത്തോളം അത് ഒരിക്കലും ആദരണീയമായി വരുന്നതല്ലെന്നുള്ള വ

സ്തുത ഞങ്ങൾക്കിവിടെ തുറന്നുപറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എട്ടുനൂറ്റാണ്ടു കുന്നുകൂടം എ. ആർ. ലൂസ്സിൽ ഈ പുസ്തകം വാങ്ങിപ്പാൻ കിട്ടുന്നതാണ്.

കുറിപ്പുകളും വർത്തമാനങ്ങളും.

ഡോക്ടർ മുളപ്പറമ്പിൽ.

രജന ജൂബിലി.

തിരുവിതാംകൂർ നിയമനിർമ്മാണ സഭാസമാജികനായിരുന്ന മിസ്റ്റർ കെ. എ. കൃഷ്ണയ്യർ ജോലി രാജിവച്ച ഒഴിവിലേക്കു കോട്ടയം വികാരി അപ്പസ്തോലിക്കാ നി. വ. ലിറ്റുശ്രീ മുളപ്പറമ്പിൽ മാർ അലക്സാണ്ടർ മെത്രാനപ്പൻ തിരുമേനിയെ ഗവണ്മെന്റിന് നിന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതു കേരളീയ കത്തോലിക്കർ പൊതുവേ അഭിമാനകരമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മദ്രാസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു അവിടത്തെ നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ സാമാജികനായിരുന്ന കാലത്തു ഭാരതീയ കത്തോലിക്കർ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പല നന്മകൾ സുപ്രസിദ്ധങ്ങളാണ്. അതുപോലെയാണു ഗുണങ്ങൾ നമ്മുടെ നിയമനിർമ്മാണ സ്ഥാപനംകൊണ്ടു ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള കാലം ഇനിയും വന്നുചേർന്നിട്ടില്ലെങ്കിലും, കിട്ടുന്ന അവസരങ്ങളൊന്നും നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്ന ദോഷമല്ല, നമ്മുടെ പുതിയ സാമാജികനെ നമുക്കു പൂർണ്ണമായി ആശിക്കാം. കേരളീയ മെത്രാന്മാർക്കു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കും രാഷ്ട്രീയമായി മുന്പുണ്ടായിരുന്ന അവകാശങ്ങളെപ്പറ്റി റവ. ഫാദർ ബ്ലാസ്റ്റർ സി. ഡി. അവാർകളുടെ ഈ ലക്കത്തിലുള്ള ലേഖനത്തിൽ വായിക്കുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന മനോവികാരങ്ങൾക്കു, തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഏതാഭിപ്രായമായ ചില നൂതന നയങ്ങൾ അല്പമൊരു പ്രതിശ്ഠനിയായി ഭവിക്കുമെന്നുള്ളതു ആശ്വാസപ്രദംതന്നെ. മാർ അലക്സാണ്ടർ മെത്രാൻ തിരുമേനിയെ ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ സാദരം അനുഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കേരളീയ സുറിയാനിക്കാർക്കു സ്വജാതി മെത്രാനെ നൽകുന്നതിലേക്കുള്ള പരിശുദ്ധ പിതാവു പരിമുഖനും ലെയോൻ മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സിലെ “Quae rei Sacrae” എന്ന തിരുവെഴുത്തു ചുമർന്നു ജ്ഞാതമാസം ൨൮-ാംനാളാണ് പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടത്. സുറിയാനിക്കാർ കേരളത്തിലുള്ള കാലത്തെങ്ങും ഈ തീയതി വിസ്മരിച്ചുകഴയാവുന്നതല്ല. സാദരസ്മരണീയമായ ഈ സംഭവത്തിന്റെ ൨൭-ാം വത്സര രജനജൂബിലിയായിരുന്നു ഇക്കൊല്ലം ആരീയതി. ആഘോഷസമേതം ഈ സുദിനം ആചരിക്കപ്പെടുമെന്നു പൊതുവേ പ്രതീക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രതീക്ഷാനുസരണമായ വലിയ ചടങ്ങുകളൊന്നും ഒരിടത്തും നടക്കുകയുണ്ടായില്ലെങ്കിലും, കൃതജ്ഞതാസൂചകമായ ഓരോ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ ഏർക്കറെ ഏല്പായിടത്തും നിവൃത്തിപ്പെടുത്തായറിഞ്ഞു സന്തോഷിക്കുന്നു. റവ. ഫാദർ. ജോസഫ് പണിക്കാരൻ എം. ഐ. അവാർകളാൽ എഴുതപ്പെട്ട “അൾമേനികളും വേദപ്രചാരവും” എന്ന ‘കുസുമഗ്രന്ഥാവലി’യുടെ അഞ്ചാം പുസ്തകം നി. വ. ലിറ്റുശ്രീ. കണ്ടത്തിൽ അഗസ്റ്റ് നോസു മെത്രാനപ്പൻ തിരുമനസ്സിലെ അവതാരികയോടുകൂടെ ഈ തീയതിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു രജനജൂബിലിയുടെ ഒരു ചെറിയ സ്മാരകമായിട്ടാണെന്നുള്ളതു കൃതജ്ഞതാസമേതം അറിയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

വേറൊരു ജൂബിലി സ്മരണം.

സ്വജാതി മെത്രാനെ ലഭിച്ചതു എത്ര നാളത്തെ നിരന്തര യുദ്ധത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണെന്നും, നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ അതിലേക്കു ഏതു കഷ്ടപ്പാടുകളനുഭവി

കയ്യുണ്ടായെന്നും കാലംചൊല്ലുന്തോറും വി
സ്മരിച്ചുപോകുന്നതായിത്തോന്നുന്നു. ന്നാ
യമായഅധികാരത്തോടു അവർ മറ്റുതലിക്ക
യല്ല ചെയ്തു; തിരുസഭയുടെ പൊതു
നടപ്രകാരംസരണമായി, സ്വന്തം വീ
ത്തിൽപെട്ട ഭരണാധികാരികളല്ലാത്താ
ൽഇരുപാട്ടുകാർമുണ്ടാകാവുന്ന വിഷമങ്ങ
ളെ ന്യായമായ മേലധികാരിയുടെ പക്ക
ൽ അറിയിച്ചു നിവൃത്തിയുണ്ടാക്കുവാൻ മാ
ത്രമാണ് അവർ ശ്രമിച്ചത്. എങ്കിലും
അന്നത്തെ ഭരണാധികാരികൾക്കു അതി
ൽ വിപരീതാഭിപ്രായമുണ്ടായതു സ്വാഭാ
വികമെന്നേ കരുതാനുള്ളൂ. തന്നിമിത്തം
ഇതിൽ സംബന്ധിച്ചവരായി സംശയിക്കു
പ്പെട്ട ഏഴു ബ. വൈദികരെ കമ്മേലീ
ത്തം സഭയിൽനിന്നു അവർ ബഹിഷ്കരി
ച്ചുകളഞ്ഞതും അവരെ സംബന്ധിച്ചെട
ത്തോളം അന്യായമായി വിചാരിച്ചാണി
ല്ല. ഏതായാലും ഈ രജതജ്ജ്വലി ലോ
ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പായിട്ടുതന്നെ പരലോക
ഗതരായിട്ടുള്ള പ്രസ്തുത ഏഴു വൈദികന്മാ
രെയും, ഈ മഹൽക്കായ്ക്കുസാധ്യത്വം ന
മുണ്ടായിട്ടുള്ള ഏഴു രക്ഷസാക്ഷികളാ
യി നാം എന്നേക്കും കരുതേണ്ടതാണ്.
ആകയാൽ ഈ ജ്ജ്വലിയുടെ വേരൊരു
സ്താരകസംഭമായി അവരുടെ പേരുകളും
ഇവിടെ ചേർത്തുകൊള്ളുന്നു: -

൧. പുളിംകുനിടവക നി. വ. ടി. ശ്രീ
പദ്മപറമ്പിൽ മാർദ്ദുയീസുമെത്രാനച്ചർ
൨. ചേന്നങ്കരിയിടവക ചാവറ ബ.
യൌസേപ്പച്ചർ.

൩. ഭരണങ്ങാനം ഇടവക തറവ
ട്ടത്തിൽ ബ. ഫിലാസ്യോസച്ചർ.

൪. ടി. ഇടവക മീനാട്ടൂർ ബ. മ
നുവേലച്ചർ.

൫. ഞാറയ്ക്കലിടവക ചംക്രരിക്കൽ
ബ. പൌലോസൻ.

൬. തൃശൂർ മിസ്സം പൂവത്തുശേരിയി
ടവക ബ. കീരിവരീതച്ചർ.

൭. ആരക്കുഴയിടവക മാതേക്കൽ
ബ. മത്തായി അച്ചർ.

* * *

അയർലണ്ടിൽ ആകപ്പാടെ നാല്പ
തുലക്ഷം ജനങ്ങളാണുള്ളത്. എന്നാൽ
ലോകത്തിന്റെ നാനാ ഭാഗങ്ങളിലായി
നിവസിക്കുന്ന ഐറീഷ് ജാതിക്കാർ ആ

കപ്പാടെ ൪ കോടിയോളം വരുമെന്നു കാ
ണുന്നു.

മനോഹരവിവരങ്ങൾ സ്ഥലച്ചുരുക്കത്താൽ
അടുത്തലക്കത്തിലേക്കു നീക്കിയിരിക്കുന്നു.

ചരമവാർത്തകൾ.

കത്താവിൽ ഭാഗ്യമരണം പ്രാപിച്ച
താഴെപ്പറയുന്ന അളകൾക്കുപേണ്ടി കസ്യ
മവായനക്കാർ പ്രാർത്ഥിച്ചാറാകണം.

(൧) പള്ളിപ്പുറം ഇടവക പുറഞ്ചേ
രിൽ വക്കീമറിയം നാമ-മത്തെ വയ
സ്സിൽ. (൨) അരുവിത്തുറ ഇടവക കുറു
കുപ്പള്ളിൽ തൊമ്മൻ വക്കീ അവാർകൾ
ജൂൺ ൨൮-ാംനാ- വയസ്സു നമു. (൩)
ചെട്ടിവേലിക്കകത്തു പ്രാണസീസ് അവാ
ർകൾ ജൂലൈ ൧൭-നു ഞായറാഴ്ച വരി
വയസ്സു. (൪) കസ്യമത്തിന്റെ ഒരു പ്ര
ത്യേകമിത്രവും അനുകരണീയ ദൈവഭ
ക്തനും സൽസ്വഭാവിയുമായ

ഇടവക കാക്കനാട്ടു ബ. യാക്കോബു
ശമ്മാശ്ശൻ ജൂലൈ ൨൫-നു യാക്കോ ശ്ലീ
ഹായുടെ തിരുനാൾദിവസം. (൫) കട്ട
ക്കയത്തിൽ ചെറിയൻ മാപ്പിളയവർക
ളുടെ ഇളയപുത്രിയും, വൈക്കം മുൻസി
ഫ് കോടതിവക്കീൽ പഴയകടവിൽ മി
സ്റ്റർ ജോസഫിന്റെ ഭാര്യയും, നല്ലൊ
രു വിദ്യജ്ഞിയുമായ ശ്രീമതാ കുഞ്ഞുമറിയം
അഗസ്റ്റ് ൧-നു ൨൨ വയസ്സിൽ. (൬) മു
ട്ടുചിറയിടവക റവ. ഫാദർ തോമ്മസ്
മണ്ണഞ്ചേരി അവാർകളുടെ ജ്യേഷ്ഠസഹോ
ദരനും പരോപകാരതല്പനും ഒരുത്തമ
ക്രിസ്ത്യാനിയുമായ മണ്ണഞ്ചേരിൽ യൌ
സേപ്പച്ചർകൾ അഗസ്റ്റ് ൨-നു ൨൭ വ
യസ്സു. (൭) മാനാനം കൊവേന്തയുടെ
പ്രിയോർ വെ. ബ. യൌസേപ്പ അന്തോ
നിയച്ചൻ അവാർകളുടെ മാതാവും, മാ
ന്നാനത്തു തമ്പിൾ തരകനവർകളുടെ പു
ത്രിയും ഒരുമാതൃകാജനനിയുമായ മുട്ടത്തു
പള്ളിയിടവക കണ്ടത്തിപ്പറമ്പിൽ അ
ന്തോനി ബ്രിജിത്താ അഗസ്റ്റ് ൧൦-നു ബു
ധനാഴ്ച കാലത്തു പൗരംമത്തെ വയസ്സിൽ.
(൮) പാലാ വലിയപള്ളിയിടവക മുത്തോ
ലിൽ തലക്കുളത്തിൽ മത്തായി അവാർക
ൾ അഗസ്റ്റ് ൧൪-നു ഞായറാഴ്ച ൭൧ വ
യസ്സു.

പഞ്ചാംഗം

ഞായറാഴ്ച അക്ഷരം . ൨

1912

ഏപ്രിലത്തി . 12

൧൯൨൧ സെപ്റ്റംബർ - ന്റെ ചിങ്ങം - കന്നി.

വ്യാകുലമാതാവിൻ വണക്കമാസം.

1	16	വ്യാ	മെ. ഏജീദിയോസ്. ന. ആ. ക. വെ.	...	വെ.
2	17	വെ	† രാജ. മെ. എസ്റ്റേൺ ന. ആ. ക. വെ.		വെ.
3	18	ശ	† വി. പ്രംസി. കുന്താൾ. ന. ആ. ക. (ആഗ. ൨൧)		വെ.
4	19	ഞാ	✠ പന്ത. ൧൯-ാം ന. ക. ആ.	൧൧. 12. ൧൩ വ.	
			✠ ബുധൻ ഇന്ദ്രിവിൽക്കു, വ്യാഴം തിരുനാൾക്കും അറിക്കണം.		
5	20	തി	† അ. മെ. ലെറേ. യൂസ്റ്റി. ന. ആ. ക. വെ.		വെ.
6	21	ചൊ	† മെ. അൽബർത്ത്. ന. ആ. ക. വെ. (ആഗ. ൧൨)		വെ.
7	22	ബു	പരി. ക. മറി. പിറവി. ത. ന. ആ. ക. ത. (ഇ. വി.)		റോ.
8	23	വ്യാ	✠ പരി. ക. മറി. പരവി. ന. ക. വെ. (പുണ്യദണ്ഡവി.)		മു.
			വെച്ചുർ, ലാലം, പുളിംകുന്ന്, നാഗപ്പുഴ, കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി ഈ പള്ളികളിൽ തിരുനാൾ വേദപ്രഘോഷം.		
9	24	വെ	വേദ. ഗൊർഗൊനി. ന. ആ. ക. വെ		വെ.
10	25	ശ	മെ. നിക്ലാവോസ് ന. ആ. ക. വെ.		വെ.
11	26	ഞാ	✠ പന്ത. ൨൦-ാം (കന്യാ. മറി. തിരുനാൾ ൨൧* വെ) . 12. ൧. 2 വ.		
			✠ അടുത്ത ചൊവ്വാ ഇ. വി. അറിക്കണം.		
12	27	തി	† ക. റോസ. ലീമാ. ന. ആ. ക. വെ. (ആഗ. ൩൦)		വെ.
13	28	ചൊ	† മെ. പീലിപ്പോസ് ന. ആ. ക. വെ. (ആഗ. ൨൩) (ഇ. വി.)		വെ.
14	29	ബു	(✠) ശു. കുരിശിന്റെ പുകയ്ക്കി ന. ക. വെ.		മു.
			ചേപ്പുകൾ മാർഗ്ഗീവാ തിരുനാൾ.		
15	30	വ്യാ	ക. മറി. പിറ. ഏതാം ന. ആ. ക. വെ.		വെ.
16	31	വെ	അ. വേദ കൊണ്ണേലി. ന. ആ. ക. വെ.		മു.
17	1	ശ	† മെ. പ്രംസി. ഉ. മറി. സി. ക. ന. ആ. ക. വെ.		വെ.
18	2	ഞാ	✠ പന്ത. ൧൮-ാം ഞായർ.	12. 13. ൧൪. ൧൫. ൧൬. ൧൭. ൧൮ വ.	
			✠ ചൊവ്വ, ബുധൻമാസവർഷം അറിക്കണം. എ. ഭാ. ക. മറിയത്തിൻ വ്യാകുല തിരുനാൾ, അതിരമ്പുഴ, മുത്തോലി, കുമ്പളം, പ്രക്കാട്ട.		
19	3	തി	അ. വേദ യനുവാ. കൂട്ട. ന. ആ. ക. വെ.		മു.
20	4	ചൊ	മത്തായി ശ്ലീ. തലേ. ന. ആ. ക. ത. (ഇ. വി.)		റോ.
21	5	ബു	(✠) വി. മത്തായി ശ്ലീ. ന. ആ. ക. വെ. പട്ട. (ഇ. വി.)		മു.
22	6	വ്യാ	വേദ മെരരി. കൂട്ട. ന. ആ. ക. വെ.		മു.
23	7	വെ	പാ. വേ. ലീനോസ് ന. ആ. ക. വെ. പട്ട.		മു.
			കൊന്തമാതാ, നവനാൾ തുടങ്ങുന്നു.		
24	8	ശ	† മനഗുണമാതാവു ന. ആ. ക. വെ. പട്ട.		വെ.
25	9	ഞാ	✠ പന്ത. ൧൯-ാം ഞാ. ന. ക. ആ.	൧൯. ൨൦. 21 വ.	
26	10	തി	വേദ ശാലി. കൂട്ട. ന. ആ. ക. വെ.		മു.
27	11	ചൊ	വേദ കസുമോസും ദമിയാനോസും ന. ആ. ക. വെ.		മു.
28	12	ബു	† രാജ. വേദ. വെൻഗെസ്ലാ. ന. ആ. ക. വെ.		മു.
29	13	വ്യാ	(✠) മിഖാ. മാലാഖ. പള്ളികൾ ന. ആ. ക. വെ.		വെ.
			കുമ്പളം സഭക്കാർക്കും അമലോത്സവസഭക്കാർക്കും പുണ്യ ദ. വി.		
30	14	വെ	മ. മെ. ഇരാനീമ്മോസ് ന. ആ. ക. വെ.		വെ.
			ഇ. പ്രംസിസ്. ശവയ്ക്കൽ തിരുനാ. വെള്ളിയാഴ്ച ഭക്തി ഇന്നു മുതൽ തുടങ്ങേണ്ടതാണ്.		

RELIGIOUS ARTICLES.

STATUES:— Fine coloured plaster. S. H. of Jesus, H. of Mary, St. Antony, St. Sebastian, St. Francis Xavier, St. Roche, St. Joseph and B. V. Mary: 9" Rs. 2, 12" Rs. 5 each; Kneeling angels 7" : Rs. 4-8 a pair

SCAPULARS:— Black Mount Carmel Cross. Rs. 5 8 0 Doz.
Immaculate Conception Cross. Rs. 6 0 0

MEDALS:— Aluminium scapular square Doz. as. 6, as. 11, Rs. 1 4 0 oval or round Doz. as. 4, as. 6, as. 8, as. 10, as. 12, as. 14, Mother of Refuge Doz. as. 9.

ROSARIES:— Black Wooden beads 19" Doz. Rs. 2 8 0, Cocotine 17" Doz. Rs. 3 4 0; Cocotine Pink colour 15" Doz. Rs. 3; Solid Pearls Green, blue and light yellow 18" Doz. Rs. 5 4 0; oval olive beads 23" Doz. Rs. 4 8 0 Coloured and Varnished cards 5½" x 3½" Doz. Rs. 1 2 0 Fine coloured Prayer book pictures Rs. 2 4 0 per 100

All orders are executed by V. P. P. only Packing and postage extra.

Apply to

M. S. JOHN & Co.

Big Bazar Street, TRICHINOPOLY.

സോളമോന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾ.

ക. നി. ഭൂ. സ. മാണിക്കത്തറൻ എഴുതിയത്. വില അഞ്ച. ന.

ആശീർവാദലേഖനങ്ങൾ.

പി. വ. ടിച്ചുളി. കത്തോലിക്കാ മഠം തോളമേറ്റം താഴെ തിരുമാറ്റിപ്പറമ്പ്.

വായനക്കാരിൽ സന്മാർദ്ദബോധത്തെ നിഷ്പ്രയാസം അർപ്പിച്ചിട്ടു വളരുന്നതിന്നു അത്യധികം ശക്തിയുള്ള വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥമായ സോളമോന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾ ഉപഗ്രന്ഥത്തിലെ അശയത്തിന്നു വ്യത്യസ്തംകൂടാതെ ബാലാഗുദയങ്ങളിൽ ശിശുലിഖിതംപോലെ പതിയത്തക്കവണ്ണം ലളിതമധുരമായ പട്ടുരീതിയിൽ കാഴ്ചപ്പെടുത്തുക എന്നതിൽ നാം വളരെ സന്തോഷിക്കയും സന്മാർദ്ദവാലനത്തിന്നു അത്യാവശ്യമായ പ്രയാസം നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ഈ കാലത്തു കേരളീയ വട്ടാലയങ്ങളിലും പ്രത്യേകം വേദപാഠശാലകളിലും ഇതു വാഗ്യാപ്തമായും സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നതിന്നു അതിയായി അഗ്രഹിക്കുകയും നിങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ പുത്രിമാരികളെയും ഉദ്ദേശിച്ചും ആശീർവ്വിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

† Thomas K.

Cherry.

പി. വ. ടിച്ചുളി കത്തോലിക്കാ മഠം തോളമേറ്റം താഴെ തിരുമാറ്റിപ്പറമ്പ്.

അച്ചൻ അയച്ചതന്ന "സോളമോന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾ" എന്ന ചെറുപുസ്തകം കിട്ടി. ഏനിക്കു അതു വളരെ സന്തോഷത്തെ തന്നു. നമ്മുടെ കീഴ്ത്തള സ്കൂളുകളിലെങ്കിലും ഇത്തരം പുസ്തകങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു വളരെ നല്ലതാണ്. ഇപ്പോൾ വാഗ്യാപ്തമായി വരട്ടെ എന്നു ഞാൻ അഗ്രഹിക്കുന്നു. ചെറുപുസ്തകത്തിൽ ചതുരപ്പോലെയുള്ള മറ്റു ഭാഗങ്ങളും അച്ചൻ ഇങ്ങനെ എഴുതി വരുന്നതായെല്ലാം കാണുന്നതിന്നു അഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അച്ചനേയും അച്ചന്റെ ഉറിയേയും പ്രിയപ്പെട്ടും ആശീർവ്വിക്കുന്നു.

എന്നു്,

† Aug. Kandathil,

Bp. Vic. Ap. of Ernakulam.

